

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2558 – 2561

โดย สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
โทร. 0 2141 5332-9 โทรสาร 0 2141 8270
email : policy.moj@gmail.com

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ได้จัดทำขึ้นเพื่อขับเคลื่อนงานของกระทรวงยุติธรรม โดยดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ) และนโยบายกระทรวงยุติธรรม (พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้กำหนดให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐบาลน่านโยบายการบริหารราชการแผ่นดินไปประกอบการกำหนดทิศทางและเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย และตอบสนองต่อความต้องการได้อย่างแท้จริง

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมจึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ขึ้น โดยการแบ่งสาระสำคัญออกเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ ที่มา และความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ประกอบด้วย กฎหมาย นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงยุติธรรม และอนุสัญญา กติกาและความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลต่อการบริหารงานยุติธรรม ส่วนที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ค่านิยมร่วมขององค์กร พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัด และส่วนที่ ๓ แนวทางการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมสู่การปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการมุ่งสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ จึงดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย กลยุทธ์และแผนงาน

เพื่อให้การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและความร่วมมือในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จนสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมฉบับนี้จะใช้เป็นกรอบกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์การดำเนินงานและจัดทำงบประมาณของแต่ละหน่วยงานให้มีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สังคมและความมั่นคงของประเทศชาติต่อไป

สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
กันยายน ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ช
ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	ณ
แผนภูมิเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยมองค์กร ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์	ญ
บทที่ ๑ ที่มา และความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	๑ - ๒๒
บทที่ ๒ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑	๒๓ - ๓๘
บทที่ ๓ แนวทางการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมสู่การปฏิบัติ	๓๙ - ๔๐

บทสรุปผู้บริหาร

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับภายในประเทศ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงที่มีแนวโน้มต่อเนื่องไปสู่ศตวรรษหน้าและเป็นบริบทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายด้านความมั่นคง ซึ่งมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน กระทรวงยุติธรรมมีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม และเป็นองค์กรหลักของกระบวนการยุติธรรม ในการอำนวยความสะดวก ยุติธรรม ค้ำครองสิทธิเสรีภาพประชาชน ป้องกันและควบคุมอาชญากรรม บำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาระบบงานยุติธรรมและกฎหมายอย่างมีเอกภาพ ทันทต่อสภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การขับเคลื่อนนโยบายและภารกิจสำคัญดังกล่าว กระทรวงยุติธรรมมีแผนยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดทิศทางและเป้าหมายในการดำเนินงาน ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการปฏิบัติราชการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีเอกภาพเพื่อ บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดร่วมกัน

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ จึงเป็นเครื่องมือที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นกรอบสำหรับส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น เพื่อให้แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ มีความสมบูรณ์ ชัดเจน และสามารถแปลงแผนสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดพื้นฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ รวม ๓ ประการคือ

(๑) อัญเชิญพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่า “...กฎหมายนั้นไม่ใช่ตัวความยุติธรรม เป็นแต่เพียงเครื่องมืออย่างหนึ่ง สำหรับใช้ในการรักษาและอำนวยความยุติธรรมเท่านั้น การใช้กฎหมายจึงต้องมุ่งหมายใช้เพื่อรักษาความยุติธรรมไม่ใช่เพื่อรักษาตัวบทของกฎหมายเอง และการรักษาความยุติธรรมในแผ่นดิน ก็มีได้มีวงแคบอยู่เพียงแค่วงขอบเขตของกฎหมาย หากต้องขยายออกไปให้ถึงศีลธรรมจรยาตลอดจนเหตุและผลตามความเป็นจริงด้วย...” เป็นหลักปรัชญานำทาง

(๒) สอดคล้องกับแนวนโยบายด้านกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๘ นโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติและของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ข้อตกลง อนุสัญญาฯ และความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(๓) สอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมสำคัญและแนวโน้มกระบวนการยุติธรรมไทย รวมทั้งสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สถานการณ์ยาเสพติดที่ยังคงรุนแรง สถานการณ์การค้ามนุษย์ การทุจริตและประพฤติมิชอบ การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด และการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ในส่วนของสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการในกระทรวงยุติธรรมพบว่า ปัจจัยภายใน ได้แก่ การขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร เนื่องจากการกำหนดค่าตอบแทนของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมมีความแตกต่างและมีความไม่เหมาะสม ส่งผลกระทบต่อการทำงานในเชิงรุก ตลอดจนการขาดการประสานงานและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างกันภายในองค์กร ทำให้บุคลากรในกระทรวงยุติธรรมขาดขวัญและกำลังใจ มีการโอนย้ายงานอย่างต่อเนื่อง ในส่วนของปัจจัยภายนอก พบว่าการเปลี่ยนแปลงของนโยบายที่มาจากผลกระทบทางการเมือง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารกระทรวงบ่อยครั้ง ส่งผลให้นโยบายขาดความต่อเนื่อง และการมีปริมาณงานเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ส่งผลให้ขาดความสมดุลด้านทรัพยากรและปริมาณงาน อย่างไรก็ตาม การมีนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุน และกำหนดทิศทางการบริหารงานไว้อย่างชัดเจน ตลอดจนการมีระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่จะช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

สำหรับแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ประกอบด้วย การประชุมสัมมนาหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อระดมความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่าของกระทรวงยุติธรรมในภาพรวม และการแบ่งกลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนของทุกส่วนราชการ โดยการประชุมเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ จำนวน ๖ ครั้ง ประกอบด้วย

๑) การประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นของผู้บริหารกระทรวงยุติธรรมเพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนากระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๖ ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีกรอบแนวทางในการพัฒนาและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระทรวงยุติธรรม

๒) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work shop) ระดับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม ในระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ ณ จังหวัดนครราชสีมา โดยมีนักวิชาการด้านการจัดทำแผนยุทธศาสตร์มาให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม และการแบ่งกลุ่มประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) การกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และกลยุทธ์ โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมระดับผู้ปฏิบัติจากหน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม จำนวน ๘๐ คน

๓) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระดับผู้บริหาร เรื่อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ ณ โรงแรมรามารการ์เด้นส์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๔) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เรื่อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ - ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ณ โรงแรมกรุงศรีริเวอร์ (Krungsri River) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๕) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เรื่อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ณ โรงแรมรามาร์คเด็นส์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๖) การประชุมเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ (ทบทวนโครงการ) เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ณ ห้องประชุมสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ (สนย.) ชั้น ๙ ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์

จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาของงานยุติธรรม สถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อ การบริหารงานในกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งการประชุมเชิงปฏิบัติการ (work shop) ของผู้ปฏิบัติงานใน หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม และข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้นำมาสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“หลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล”

ค่านิยมร่วมขององค์กร

“ยุติธรรมถ้วนหน้า ประชาชนมีส่วนร่วม” (Justice for all, All for justice)

พันธกิจ

พัฒนาและบูรณาการกระบวนการยุติธรรม ให้การพัฒนาประเทศมีมิติด้านการยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เกิดความเป็นธรรมในสังคม โดยเน้นการพัฒนาควบคู่กับการป้องกัน และบังคับใช้ กฎหมาย ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือประชาชน ตลอดจนการปราบปรามและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

เพื่อบรรลุผลตามเป้าหมาย สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจที่กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อใช้ เป็นกรอบแนวทางดำเนินงาน ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ “พัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรม”

ความยุติธรรมเป็นรากฐานของความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในสังคม สังคมที่มีคนอยู่รวมกันเป็น จำนวนมาก จำเป็นต้องมีระเบียบ กฎเกณฑ์ในการที่จะบังคับให้คนในสังคมยึดถือและปฏิบัติต่อกันเป็นแบบอย่าง เดียวกัน เพื่อการรักษาผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวม กลไกที่จะใช้ในการรักษาระเบียบ กฎเกณฑ์ จึงเป็น เครื่องมือในการอำนวยความสะดวก การพัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนในการเข้าถึงการอำนวยความสะดวก ความยุติธรรมจึงมีความจำเป็น เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการเข้าถึงบริการแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการเข้าถึงบริการงานยุติธรรม

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนได้รับการบริการให้เข้าถึงความยุติธรรม ด้วยความสะดวกรวดเร็ว เป็นธรรม
- ๒) ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน
- ๓) ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมอย่างยั่งยืน
- ๔) ประชาชนผู้รับบริการ คู่ความ และผู้มีส่วนได้เสียในด้านการบังคับคดีและการไกล่เกลี่ยได้รับการปฏิบัติด้วยความสะดวกรวดเร็ว และเป็นธรรม

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา
- ๒) ร้อยละของเรื่องไกล่เกลี่ยสำเร็จ
- ๓) ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศูนย์ยุติธรรมชุมชน
- ๔) ร้อยละความเชื่อมั่นของการอำนวยความสะดวกในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๕) ร้อยละความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยคดีแพ่ง
- ๖) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการที่ได้รับการปฏิบัติด้านการบังคับคดีด้วยความสะดวกรวดเร็ว

ผลผลิต

- ๑) โครงการ : เสริมสร้างประสิทธิภาพงานยุติธรรมเพื่อการสร้างความเป็นธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม)
- ๒) โครงการ : พัฒนาและส่งเสริมยุติธรรมชุมชน เพื่อการเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม)
- ๓) โครงการ : ช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม)
- ๔) ผลผลิต : ประชาชนได้รับการส่งเสริม ค้ำครอง มีหลักประกันด้านสิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชน (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)
- ๕) ผลผลิต : การบังคับคดีและวางทรัพย์ (กรมบังคับคดี)
- ๖) กองทุนยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม/กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ “บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ”

การบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมและการกระทำ ความผิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ กระทรวงยุติธรรมมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานยุติธรรม จำนวนมาก แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า การบังคับใช้กฎหมายต่างๆยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีการเลือกปฏิบัติ สำหรับบางคนบางกลุ่ม บางพวก การละเลยการบังคับใช้ขาดการบูรณาการในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เนื่องจากกฎหมายบางฉบับไม่สอดคล้องในทางปฏิบัติ มีความยุ่งยากและขั้นตอนมากเกินไป ทำให้

ไม่สามารถจัดการกับปัญหาอาชญากรรมได้อย่างจริงจัง ทั้งนี้ สาเหตุของสภาพการณ์ดังกล่าว นอกเหนือจากตัวกฎหมายแล้ว ยังเกี่ยวกับการขาดทักษะความรู้ ความชำนาญและการใช้ดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติและภาคประชาชน ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย และยังคงฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจัง

เป้าประสงค์

การบังคับใช้กฎหมายของกระทรวงยุติธรรมเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การทุจริตในภาครัฐและการดำเนินคดีพิเศษโดยนำกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์ มาสนับสนุนเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของสังคม

ตัวชี้วัด

ร้อยละความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการบังคับใช้กฎหมายในการแก้ปัญหาอาชญากรรม การทุจริตภาครัฐ และการดำเนินคดีพิเศษของกระทรวงยุติธรรม

ผลผลิต

- ๑) ผลผลิต : หมู่บ้าน/ชุมชนและกลุ่มเป้าหมายได้รับการป้องกัน แก้ไขปัญหา ตลอดจนควบคุมมิให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.)
- ๒) ผลผลิต : ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)
- ๓) ผลผลิต : การจัดการคดีพิเศษแล้วเสร็จตามมาตรฐานที่กำหนด (กรมสอบสวนคดีพิเศษ)
- ๔) ผลผลิต : มาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ได้รับการกำหนด (สถาบันนิติวิทยาศาสตร์)
- ๕) ผลผลิต : ผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ (สถาบันนิติวิทยาศาสตร์)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ “พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด”

ปัญหาอาชญากรรมหรือการกระทำผิดเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในทุกสังคม เมื่อมีการกระทำผิดจึงต้องมีการกำหนดบทลงโทษขึ้นมาเพื่อควบคุมผู้กระทำผิด ความผิด แนวคิดการลงโทษตามกฎหมายพัฒนาการไปตามยุคสมัย โดยเปลี่ยนแปลงแนวคิดการลงโทษมาเป็นแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม โดยคำนึงถึงหลักมนุษยธรรมและเป็นไปตามหลักสากลมากขึ้น การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่เกิดขึ้น หลังจากศาลได้ตัดสินว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด จากนั้นผู้กระทำผิดต้องอยู่ในการดูแลรับผิดชอบของหน่วยงานที่ทำหน้าที่แก้ไข บำบัดฟื้นฟู เพื่อให้ผู้กระทำผิดสำนึกผิด ปรับตัวกลับใจเพื่อเป็นพลเมืองดีในสังคม โดยไม่กระทำผิดซ้ำอีก ภารกิจการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทั้งในที่ควบคุม (เรือนจำ ทัณฑสถาน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน) และในชุมชน จึงเป็นภารกิจสำคัญและจำเป็นในการที่จะให้โอกาสกับผู้กระทำผิดกลับเข้าสู่สังคมและไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

เป้าประสงค์

- ๑) ผู้กระทำผิดได้รับการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- ๒) ผู้กระทำผิดในคดีอาญาเสพติดได้รับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม
- ๓) ลดความแออัดของผู้กระทำผิดในที่ควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
- ๔) ผู้กระทำผิดที่ผ่านการแก้ไขฟื้นฟูกลับเข้าสู่สังคมและกระทำผิดซ้ำลดลง
- ๕) ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของผู้กระทำผิดที่ได้รับการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรม
- ๒) ร้อยละของผู้กระทำผิดในคดีอาญาเสพติดได้รับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพ
- ๓) ปริมาณผู้ที่กระทำผิดได้รับปล่อยพักการลงโทษ ลดวันต้องโทษ
- ๔) ร้อยละของผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีที่ได้รับการประกันตัวด้วยเงินกองทุนยุติธรรม
- ๕) ร้อยละการเพิ่มขึ้นขององค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

ผลผลิต

- ๑) ผลผลิต : ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบบังคับบำบัด (กรมคุมประพฤติ)
- ๒) ผลผลิต : ผู้ต้องขังติดยาเสพติดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ (กรมราชทัณฑ์)
- ๓) ผลผลิต : เด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดได้รับการบำบัด แก้ไข และฟื้นฟูสมรรถภาพ (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)
- ๔) ผลผลิต : ผู้ต้องขังได้รับการควบคุมดูแล (กรมราชทัณฑ์)
- ๕) ผลผลิต : ผู้ต้องขังได้รับการแก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรม (กรมราชทัณฑ์)
- ๖) ผลผลิต : เด็ก เยาวชน และผู้เยาว์ได้รับการคุ้มครองและปฏิบัติตามมาตรฐาน (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)
- ๗) ผลผลิต : เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาพฤติกรรม (กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)
- ๘) ผลผลิต : ผู้กระทำผิดได้รับการสืบเสาะและพินิจ ควบคุม สอดส่อง และแก้ไขฟื้นฟู (กรมคุมประพฤติ)
- ๙) ผลผลิต : คี้นคนดีสู่สังคม (สำนักงานกิจการยุติธรรม)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนากฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และส่งเสริมความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ”

การพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ กฎหมายเป็นเครื่องมือกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรม กำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ กำหนดโครงสร้างระบบบริหารและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหากกฎหมายไม่สามารถพัฒนาและปรับตนเองได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม ประเทศก็ไม่พัฒนาหรือพัฒนาช้ากว่าประเทศในภูมิภาค สำหรับประเทศไทยปัญหาประการหนึ่ง เกิดจากกฎหมายล้าสมัยและการบริหารงาน

ยุติธรรมไม่คล่องตัว ขาดการพัฒนาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ภารกิจสำคัญของหน่วยงาน นอกจากการพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมแล้ว การเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง และที่สำคัญหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะต้องบูรณาการในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมอย่างเป็นเอกภาพ

เป้าประสงค์

- ๑) กฎหมายที่เป็นเครื่องมือในการบริหารงานยุติธรรมของกระทรวงยุติธรรมมีประสิทธิภาพ
- ๒) ระบบการบริหารงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและเป็นไปตามมาตรฐานสากล
- ๓) บูรณาการความร่วมมือเพื่อการพัฒนางานยุติธรรมทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละความสำเร็จของการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมาย
- ๒) ร้อยละความสำเร็จของจำนวนผลงานวิจัยที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบงานยุติธรรม
- ๓) ร้อยละความสำเร็จในการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมในกระบวนการยุติธรรม

ผลผลิต

- ๑) โครงการ : พัฒนาระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างกันในประชาคมอาเซียน (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม)
- ๒) ผลผลิต : งานวิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม)
- ๓) ผลผลิต : องค์ความรู้เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนากระบวนการยุติธรรม (สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย)
- ๔) ผลผลิต : นโยบาย แนวทาง มาตรการเพื่อสนับสนุนการพัฒนากระบวนการยุติธรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม)
- ๕) ผลผลิต : นโยบาย แนวทาง เพื่อพัฒนากระบวนการระดมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ (สถาบันอนุญาโตตุลาการ)
- ๖) ผลผลิต : การอนุมัติข้อกำหนดกรุงเทพฯ (สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย)
- ๗) ผลผลิต : การขยายความร่วมมือระดับภายในประเทศ ภูมิภาคและระหว่างประเทศ (สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ “พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล”

ปัจจุบันมีแนวทางการปรับปรุงการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การปรับปรุงแบบระบบราชการไทยโดยเน้นหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ทำให้หน่วยงานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน หลักธรรมาภิบาลจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการบริหารจัดการที่หลายหน่วยงานได้นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการ ทั้งในด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ผู้บริหารงานยุติธรรมจึงได้นำหลักบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปสู่ยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

เป้าประสงค์

- ๑) การบริหารจัดการหน่วยงานมีความเหมาะสม สามารถตอบสนองภารกิจได้อย่างครบถ้วน มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- ๒) บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสูง มีคุณธรรม จริยธรรม และประสิทธิภาพในการบริการประชาชน
- ๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกระทรวงยุติธรรมได้รับการพัฒนา บูรณาการฐานข้อมูล และใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) การสื่อสารองค์กรสู่สาธารณะมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของการพัฒนาระบบบริหารจัดการกระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- ๒) ร้อยละของการพัฒนาและใช้งานระบบสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร
- ๓) ร้อยละของบุคลากรได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

ผลผลิต

ผลผลิต : สนับสนุนการบริหารจัดการหน่วยงานในสังกัดและให้บริการแก่ประชาชนในด้านงานยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม)

ผังความเชื่อมโยงนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ และยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (พ.ร.บ.)

ปรับปรุงข้อมูล 23 สิงหาคม 2558

หน่วย : ล้านบาท (ทศนิยม 4 ตำแหน่ง)

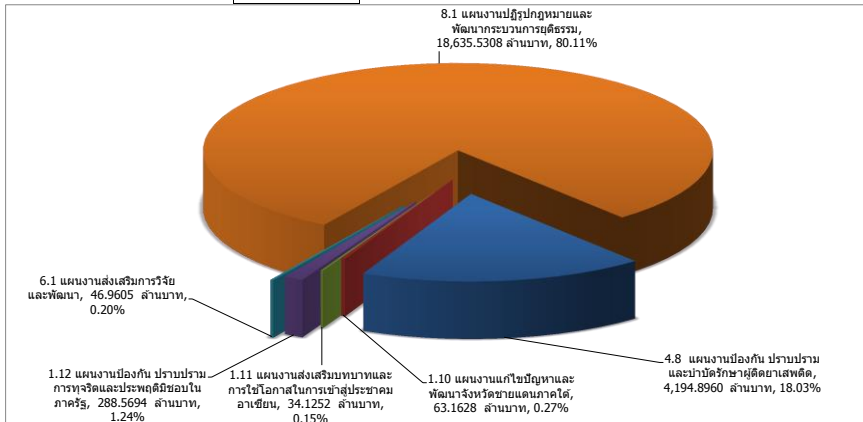
นโยบายรัฐบาล	นโยบายที่ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ	นโยบายที่ 7 การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน	นโยบายที่ 10 การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ	นโยบายที่ 8 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม	นโยบายที่ 11 การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
23,263.2447	4,258.0588	34.1252	288.5694	46.9605	18,635.5308
ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ / แผนงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ				ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
4,194.8960	385.8574				18,635.5308
เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ				ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
4,194.8960	385.8574				18,635.5308
เป้าหมายการให้บริการกระทรวง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ				ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
2,508.4667	385.8574				18,635.5308
ยุทธศาสตร์กระทรวง (5 ยุทธศาสตร์)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ				ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
2,508.4667	385.8574				18,635.5308
ส่วนราชการ : ผลผลิต / โครงการ	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ				ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
2,508.4667	385.8574				18,635.5308
28 ผลผลิต/โครงการ (รวมกองทุน)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : เร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ				ยุทธศาสตร์ที่ 8 : การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
2,508.4667	385.8574				18,635.5308

กระทรวงยุติธรรมมีผลผลิต/โครงการ รวมทั้งสิ้น : 22 ผลผลิต 5 โครงการ 1 กองทุน งบประมาณทั้งสิ้น 23,263.2447 ล้านบาท

***หมายเหตุ: รวมกองทุนยุติธรรม

สป.ยธ.	: 1 ผลผลิต 4 โครงการ
รวมงบประมาณ	: 821.4357 ล้านบาท
กรมคุมประพฤติ	: 2 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 1,902.3323 ล้านบาท
กรมคุมครองสิทธิฯ	: 1 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 569.7098 ล้านบาท
กรมบังคับคดี	: 1 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 1,000.2680 ล้านบาท
กรมพินิจฯ	: 3 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 1,941.4955 ล้านบาท
กรมราชทัณฑ์	: 3 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 12,141.9608 ล้านบาท
กรมสอบสวนคดีพิเศษ	: 1 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 1,113.1245 ล้านบาท
สำนักงานกิจการยุติธรรม	: 2 ผลผลิต 1 โครงการ
รวมงบประมาณ	: 184.6733 ล้านบาท
สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	: 2 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 503.3388 ล้านบาท
สำนักงาน ป.ป.ส.	: 1 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 2,508.4667 ล้านบาท
สำนักงาน ป.ป.ท.	: 1 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 288.5694 ล้านบาท
สถาบันเพื่อการยุติธรรมฯ	: 3 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 147.8667 ล้านบาท
สถาบันอนุญาโตตุลาการ	: 1 ผลผลิต
รวมงบประมาณ	: 40.0000 ล้านบาท
กองทุนยุติธรรม	: 1 กองทุน
รวมงบประมาณ	: 100.0000 ล้านบาท

*** งบประมาณทั้งสิ้น 23,163.2447 ล้านบาท (หมายเหตุ: ไม่รวมกองทุนยุติธรรม)

ปีงบประมาณ	รวมทั้งสิ้น	งบกลาง	งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบอุดหนุน	งบฯเฉพาะอื่น
พ.ศ. 2555	17,846.4062	7,349.6032	6,911.4817	963.2024	552.9216	2,169.1973
พ.ศ. 2556	19,407.6301	7,710.7881	7,847.3912	1,538.9800	848.0848	1,762.4480
พ.ศ. 2557	19,735.4828	7,841.6220	8,227.9869	1,198.0781	851.0711	1,919.6877
พ.ศ. 2558	22,021.4991	8,000.4664	8,870.7799	2,193.3248	916.6486	1,840.2783
พ.ศ. 2559	23,163.2447	8,465.6592	8,978.7163	2,993.6608	845.6889	1,879.7225
พ.ศ. 2559	36.55	36.55	36.76	12.92	3.65	8.12

กระทรวงยุติธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ กลุ่มแผนงานและงบประมาณ
โทร 0 2141 5349 โทรสาร 0 2143 8271
Email : Planmoj@yahoo.com

ผังความเชื่อมโยง แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการให้บริการประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการมีส่วนร่วมในงานยุติธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาบุคลากรและเผยแพร่องค์ความรู้ในงานยุติธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การขับเคลื่อนและบูรณาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

นโยบายรัฐบาล

- ข้อ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
- ข้อ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ
- ข้อ ๑๑ การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

นโยบายที่สำคัญของกระทรวงยุติธรรม

- ด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
- ด้านการพัฒนาพฤตินิสัยแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด และการป้องกันการกระทำผิด
- ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ
- ด้านการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ “พัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรม”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ “บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ “พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนากฎหมายกระบวนการยุติธรรม และส่งเสริมความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ”
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ “พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล”

บทที่ ๑

ที่มา และความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

กระทรวงยุติธรรมได้บริหารราชการโดยใช้แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการเป็นหลักตามนโยบายรัฐบาล เมื่อรัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เข้ามาบริหารประเทศ กระทรวงยุติธรรมได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อขับเคลื่อนงานของกระทรวงยุติธรรมให้สอดคล้องกับนโยบายบริหารของรัฐบาล โดยได้มีการประชุมสัมมนากับผู้บริหารและระดับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานหลายครั้ง ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ภายใต้กรอบแนวคิดและหลักการในการจัดทำแผน โดยใช้กรอบทิศทางการพัฒนาและการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๘
๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)
๓. แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑
๔. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐)
๕. แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)
๖. แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒
๗. นโยบายรัฐบาล
๘. นโยบายสำคัญของกระทรวงยุติธรรม
๙. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๐. อนุสัญญาความตกลง เป้าหมาย มาตรฐานและบรรทัดฐาน ปฏิญญาระหว่างประเทศ ตลอดจนหลักการและข้อเสนอแนะที่มีผลต่อการบริหารงานยุติธรรม
 - ๑) การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือ Financial Action Task Force (FATF)
 - ๒) สถานะของประเทศไทยต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (สำนักงาน ป.ป.ท.)
 - ๓) ข้อกำหนดการประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำและมาตรการที่มีใช้การคุมขังสำหรับผู้กระทำผิดของสำนัก/กอง ต่าง ๆ ในกรมราชทัณฑ์
 - ๔) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination : CERD)
 - ๕) กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights : ICCPR)
 - ๖) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญ โดยถูกบังคับ (International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance : CED)

๗) อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment : CAT)

๘) แนวทางปฏิบัติต่อเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

๙) โครงการความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ(Ease of Doing Business) ของธนาคารโลก (World Bank)

๑๐) คณะกรรมาธิการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (United Nations Commission on International Trade Law : UNCITRAL)

๑๑) อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention against Transnational Organized Crime : UNTOC)

๑๒) อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๖๑ (The Single Convention on Narcotic Drugs, ๑๙๖๑)

๑๓) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ (The United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, ๑๙๘๘)

๑๔) พิธีสารต่อต้านการค้ามนุษย์ (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Person Especially Women and Children)

โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาค บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่แล้ว ย่อมได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๕ เมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้กระทำการนั้นหรือวินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่กรณีการปกครองดังกล่าวต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาดังต่อไปนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคมนาคมขนส่งคมนาคมแห่งการเจริญรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓. แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

เพื่อให้การบริหารงานยุติธรรมในห้วงระยะเวลา ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑) บรรลุผลตามเป้าหมาย สอดคล้องกับพันธกิจ และผลักดันให้บังเกิดผลตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกัน และเพื่อให้หน่วยงานยุติธรรมและภาคีที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานยุติธรรมของประเทศได้ใช้เป็นกรอบทิศทางและแนวทางในการดำเนินงานต่อไป ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาประสิทธิภาพระบบการให้บริการประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาและบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือกและการมีส่วนร่วมในงานยุติธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาบุคลากรและเผยแพร่องค์ความรู้ในงานยุติธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การขับเคลื่อนและบูรณาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) ซึ่งประกอบไปด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ปลุกและปลุกจิตสำนึกการต่อต้านการทุจริต เน้นการปรับเปลี่ยนฐานความคิดของคนในทุกภาคส่วนในการรักษาผลประโยชน์สาธารณะ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บูรณาการการทำงานของหน่วยงานในการต่อต้านการทุจริต และพัฒนาเครือข่ายระหว่างประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาความร่วมมือกับองค์กรต่อต้านการทุจริตและเครือข่ายระหว่างประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริหารและเครื่องมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการต่อต้านการทุจริตให้กับบุคลากร

๕. แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)

สืบเนื่องจากการประชุมสิทธิมนุษยชนระดับโลก ณ กรุงเวียนนา ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ (ค.ศ. ๑๙๙๓) ได้มีการจัดทำปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการขึ้น โดยในข้อ ๗๑ ของที่ประชุมระดับโลกได้มีข้อเสนอแนะให้รัฐภาคีพิจารณาความจำเป็นในการร่างแผนปฏิบัติการแห่งชาติเพื่อกำหนดวิธีการที่จะให้มีการปรับปรุงส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแก่ประชาชนในความรับผิดชอบของตนเอง ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นรัฐภาคีขององค์การสหประชาชาติที่ได้รับรองปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการเข้าร่วมเป็นภาคีสถิติสัญญาระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนหลายฉบับ ทำให้มีผลผูกพันที่ต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญารวมถึงข้อตกลงระหว่างประเทศในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นแนวคิดหนึ่งในการประชุมระดับโลกที่ประเทศไทยได้กรอบแนวทางมาดำเนินการ โดยเนื่องในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ประเทศไทยจึงได้มีการจัดทำนโยบายและแผนปฏิบัติการแม่บทแห่งชาติด้านสิทธิมนุษยชนขึ้นนับว่าเป็นแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับแรกของประเทศไทย ช่วงเวลาที่ประกาศใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๘ โดยสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นศูนย์กลางในการประสานและติดตามการดำเนินงาน ต่อมาเมื่อกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้โอนภารกิจดังกล่าวให้กระทรวงยุติธรรม โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพดำเนินการต่อนับตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นมา

เมื่อแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับแรกหมดวาระลงในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ในระหว่างที่แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๒ ยังมีได้ประกาศใช้คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เห็นชอบให้หน่วยงานต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามแผนฯ ฉบับแรกไปพลางก่อนจนกว่าแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๒ จะแล้วเสร็จและประกาศใช้ในช่วงระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เห็นชอบและประกาศใช้แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติด้วยการแปลงแผนสิทธิมนุษยชนสู่แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนปฏิปัตรราชการกระทรวง กรม แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาองค์กรชุมชน แผนพัฒนาขององค์กรในระดับภูมิภาค แผนพัฒนาองค์กรสาธารณะ ตลอดจนแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำเป็นโครงการ/กิจกรรม เพื่อบริการดำเนินการกิจแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ(ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๙๘๒๙ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒)

เนื่องจากแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๒ หมดวาระในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และขณะนี้แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๓ ได้จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน และตามที่ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑) โดยมีเป้าหมายสำคัญที่ต้องการทำให้สังคมไทย “เป็นสังคมที่ส่งเสริม สิทธิ เสรีภาพ และความเท่าเทียม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เพื่อนำไปสู่สังคม สันติสุข” ซึ่งมีทิศทางครอบคลุมประเด็นสิทธิมนุษยชนทั้ง ๑๑ ด้าน และ ๑๕ กลุ่มเป้าหมาย โดยมีการกล่าวถึงสภาพปัญหา มาตรการ การปฏิบัติ ตัวชี้วัดความสำเร็จหน่วยงานที่รับผิดชอบ ทั้งหน่วยงานหลักและหน่วยงานร่วมดำเนินการ และกรอบระยะเวลาดำเนินงานในช่วง ๕ ปีของแผน

ทั้งนี้ แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้กำหนดมิติของสิทธิมนุษยชน เป็น ๑๑ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านสาธารณสุข ๒. ด้านการศึกษา ๓. ด้านเศรษฐกิจ ๔. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕. ด้านที่อยู่อาศัย ๖. ด้านวัฒนธรรมและศาสนา ๗. ด้านข้อมูล ข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๘. ด้านการขนส่ง ๙. ด้านการเมืองการปกครอง ๑๐. ด้านกระบวนการยุติธรรม และ ๑๑. ด้านความมั่นคงทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มเป้าหมายที่มีผลกับความมั่นคงทางสังคมและเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ๑๕ กลุ่ม ได้แก่ ๑. กลุ่มผู้ต้องหา/ผู้ต้องขัง ๒. กลุ่มผู้พิการ ๓. กลุ่มผู้ต้องหาคดีอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕/กลุ่มผู้ติดยาเสพติด และผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ๔. กลุ่มเหยื่อ/ผู้เสียหาย ๕. กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ๖. กลุ่มผู้ใช้แรงงาน ๗. กลุ่มคนจน/ผู้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา ๘. กลุ่มเกษตรกร ๙. กลุ่มผู้สูงอายุ ๑๐. กลุ่มเด็กและเยาวชน ๑๑. กลุ่มสตรี ๑๒. กลุ่มคนพิการ ๑๓. กลุ่มผู้ไร้รัฐ ชาติพันธุ์ และกลุ่มผู้แสวงหาที่พักพิงหรือผู้หนีภัยการสู้รบ ๑๔. กลุ่มที่รับผลกระทบจากสถานการณ์ความรุนแรง และ ๑๕. กลุ่มความหลากหลายทางเพศ/อัตลักษณ์ทางเพศ โดยมีการกำหนดกรอบระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๑

แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการส่งเสริมปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้แก่ประชาชน โดยเป็นแผนในระดับชาติเพื่อให้การแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในภาพรวมของประเทศมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมุ่งประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับเป็นสำคัญ และพัฒนาระบบงานด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยในภาพรวมอย่างมีเอกภาพให้มีความก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศทั้งยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของประเทศไทยที่จะส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

๖. แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาความมั่นคงปลอดภัยของมนุษยชาติ (Human security) และยาเสพติดเป็นตัวการสำคัญในการบ่อนทำลายกำลังทรัพยากรบุคคลของชาติ ความรุนแรงของสถานการณ์ยาเสพติดจะเป็นตัวแปรที่สำคัญให้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกรัฐบาลที่ผ่านมาให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในระดับที่สูงมาก โดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ (National agenda) การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม (Protective regulatory policy)

ในอนาคตปัญหาอาชญากรรมยังคงมีแนวโน้มรุนแรงอยู่และนับวันจะทวีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประชาชนได้คาดหวังให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งรัดในการควบคุม ป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะได้มีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีวิต ด้วยเหตุนี้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง

แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ มีวิสัยทัศน์ คือ สังคมไทยเข้มแข็งและรอดพ้นภัยจากยาเสพติดด้วยภูมิคุ้มกันและมาตรการลดผู้ค้าและผู้เสพและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติดบรรลุผลตามพันธกรณีและวิสัยทัศน์อาเซียนภายในปี ๒๕๖๒

แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ เน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการไปสู่การ

- ๑) เสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันยาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนมิให้เป็นผู้เสพยาใหม่
- ๒) เสริมสร้างมาตรฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ
- ๓) เสริมสร้างความร่วมมือด้านการสกัดกั้นยาเสพติด สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ตามแนวชายแดน
- ๔) พัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือเพื่อให้เกิดแนวปฏิบัติร่วมกันในกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน
- ๕) พัฒนาขีดความสามารถ (เครื่องมือ เทคโนโลยี บุคลากร) ทั้งด้านการปราบปราม การป้องกันการตรวจพิสูจน์ และการบำบัดรักษา
- ๖) พัฒนาคือความเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๗. นโยบายรัฐบาล

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยเน้นให้มีการปฏิรูปในด้านต่างๆภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างยั่งยืน ครอบคลุมปัญหาทั้งเฉพะหน้า ระยะเวลาและระยะยาว รวมทั้งส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ โดยมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม ได้แก่

ข้อ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน โดยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็นและเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

ข้อ ๑๐ การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น ทบทวนการจัดโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐที่มีอำนาจหน้าที่ ซ้ำซ้อน หรือล้าล้นกัน หรือมีเส้นทางการปฏิบัติงานที่ยืดยาว ปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้ทันสมัย โดยนำเทคโนโลยีมาใช้แก้ไขกฎระเบียบให้โปร่งใส ชัดเจน สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนจัดระบบอัตรากำลัง

และปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสม และเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารจัดการภาครัฐแบบใหม่ การตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะที่เป็นศูนย์กลาง และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาครัฐกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติ และการรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ

๑๐.๒ กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก รวมทั้งวางมาตรการทางกฎหมาย กำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน ขั้นตอนที่แน่นอน ระยะเวลา ดำเนินการที่รวดเร็ว และระบบอุทธรณ์ที่เป็นธรรม โปร่งใส เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่หลีกเลี่ยง ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบ

๑๐.๓ ยกย่องมาตรฐานของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก ทั้งในรูปแบบการเพิ่มศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนในต่างจังหวัดโดยไม่ต้องเดินทางมายังส่วนกลาง ศูนย์บริการสาธารณะแบบครบวงจรซึ่งจัดตั้งในชุมชน การให้บริการผ่านระบบศูนย์บริการร่วม ณ จุดเดียว (One Stop Service)

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐวางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึก ในการรักษาศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์ ควบคู่ กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ อย่างเคร่งครัด ยกเลิกหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น และสร้างภาระแก่ประชาชน หรือเปิดช่องโอกาสการทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งขั้นตอนยืดเยื้อ ใช้เวลานาน ช้าช้อน และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติและเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้านที่จะเร่งรัดการดำเนินการต่อผู้กระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในด้านวินัยและคดี รวมทั้งให้ผู้ใช้บริการมีโอกาสประเมินระดับความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐ และเปิดเผยผลการประเมินต่อประชาชน ทั้งจะนำกรณีศึกษาที่เคยเป็นปัญหา เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง การร่วมทุน การใช้จ่ายเงินภาครัฐ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ การมีผลประโยชน์ขัดแย้งหรือทับซ้อน ซึ่งได้มีคำวินิจฉัยขององค์กรต่าง ๆ เป็นบรรทัดฐานแล้วมาเป็นบทเรียนให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประมวลเป็นกฎระเบียบหรือคู่มือในการปฏิบัติราชการ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนหรือเครือข่ายต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น เพื่อสอดส่อง เฝ้าระวัง ตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทั้งจะวาง

มาตรการคุ้มครองพยานและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ถูกแทรกแซงหรือขัดขวาง

ข้อ ๑๑ การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การประกอบธุรกิจหรือไม่เอื้อต่อศักยภาพในการแข่งขันกับต่างประเทศโดยใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่แล้ว และการระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมาย ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่เปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้ เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีทางปกครอง การยกเว้นกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและถือฤกษ์การปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

๑๑.๓ ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกัน สามารถใช้การติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยาผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาสโดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่รัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

๘. นโยบายสำคัญของกระทรวงยุติธรรม

พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้มอบนโยบายแก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีนโยบายเร่งด่วน ๖ ด้าน และงานสำคัญพิเศษ ดังนี้

- ๑) นโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
- ๒) นโยบายด้านการพัฒนาพหุมิตินิสัย แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและการป้องกันการกระทำผิด
- ๓) นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- ๔) นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- ๕) นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ
- ๖) นโยบายด้านการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- ๗) งานสำคัญพิเศษของกระทรวงยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

๗.๑ พระราชดำริของพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

๗.๒ ข้อริเริ่มการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การป้องกันอาชญากรรมแห่งชาติ (National Crime Prevention Strategy) โดยให้กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลัก (ในลักษณะเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลัก) เพื่อผลักดันให้เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยเน้นมิติ “เชิงป้องกัน”

๙. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

หมวด ๑ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มาตรา ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมาย ๗ ประการดังต่อไปนี้

๑. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
๒. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
๓. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
๔. ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินจำเป็น
๕. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อเหตุการณ์
๖. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
๗. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

มาตรา ๗ - มาตรา ๘ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

- การกำหนดนิยามว่าด้วยการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- การวางแผนทางการดำเนินการ ๕ ประการ
 - การกำหนดภารกิจของรัฐและส่วนราชการ
 - การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้
 - การวิเคราะห์ผลดี ผลเสีย และผลกระทบต่อประชาชน
 - การรับฟังความคิดเห็นและความพึงพอใจของสังคมส่วนรวม และประชาชนผู้รับบริการ

เพื่อให้มีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

- การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคโดยเร็ว

มาตรา ๙ - มาตรา ๑๙ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

- การกำหนดแนวทางการปฏิบัติ
 - การจัดทำแผนปฏิบัติราชการก่อนการดำเนินงานตามภารกิจ

- แผนปฏิบัติราชการ ประกอบด้วย รายละเอียดขั้นตอน ระยะเวลา งบประมาณ เป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ

- การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ
- การแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบต่อประชาชน
- การบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน
- การจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- การจัดทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรหรือโดยวิธีการอื่นเพื่อแสดงความรับผิดชอบ

ในการปฏิบัติราชการ

- การบริหารเชิงยุทธศาสตร์
 - แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ๔ ปี
 - แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี
 - แผนปฏิบัติราชการประจำปี

มาตรา ๒๐ - มาตรา ๒๖ การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

• การจัดทำและเผยแพร่แผนการทำงาน เป้าหมาย ระยะเวลาแล้วเสร็จ และงบประมาณของงานหรือโครงการให้ข้าราชการ และประชาชนทราบ

- การประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติภารกิจ
- การจัดซื้อจัดจ้างอย่างเปิดเผยและเป็นธรรม
- ความรวดเร็วและยืดหยุ่นในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๒๗ - มาตรา ๓๒ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

- การกระจายอำนาจการตัดสินใจหรือการมอบอำนาจ
- การปรับปรุงขั้นตอนและลดระยะเวลาการปฏิบัติราชการ
- การจัดทำและแสดงแผนภูมิขั้นตอน และระยะเวลาการดำเนินงานสำหรับงานบริการประชาชน
- การจัดตั้งศูนย์บริการร่วมของทุกส่วนราชการในกระทรวงเดียวกัน

มาตรา ๓๓ - มาตรา ๓๖ การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ

• การทบทวนเพื่อยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงภารกิจ อำนาจหน้าที่ โครงสร้าง และอัตรากำลัง

- การทบทวนเพื่อยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับ

มาตรา ๓๗ - มาตรา ๔๔ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน

- การประกาศกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานแล้วเสร็จ
- การจัดระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวก และความเร็วแก่ประชาชน
- การรับคำร้องเรียน เสนอแนะ หรือความคิดเห็นจากประชาชน ข้าราชการ และส่วนราชการอื่น
- การเปิดเผยข้อมูลของทางราชการ

มาตรา ๔๕- ๔๙ การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

- การประเมินผลส่วนราชการและการประเมินผลผู้ปฏิบัติงาน
- การจัดสรรเงินเพิ่มพิเศษเป็นบำเหน็จความชอบแก่ส่วนราชการ

มาตรา ๕๐ - ๕๓ บทเบ็ดเตล็ด

- การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน และรัฐวิสาหกิจปฏิบัติ

๑๐. อนุสัญญาความตกลง เป้าหมาย มาตรฐานและบรรทัดฐาน ปฏิญญาระหว่างประเทศ ตลอดจนหลักการและข้อเสนอแนะที่มีผลต่อการบริหารงานยุติธรรม

ปัจจุบันประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีหรือสมาชิกในอนุสัญญาและข้อตกลงกับนานาประเทศ ทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ นำมาซึ่งความร่วมมือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการออกกฎหมาย ข้อกำหนดและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศสมาชิกร่วมไปปฏิบัติ ทั้งนี้ พันธะสัญญาสำคัญที่มีผลกระทบโดยตรงต่อระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในช่วงระยะเวลา ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม ฉบับนี้ มีดังนี้

๑) การปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือ Financial Action Task Force (FATF)

คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือ Financial Action Task Force (FATF) เป็นองค์กรระหว่างรัฐที่ก่อตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของที่ประชุมสุดยอดกลุ่มประเทศ G7 เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๒ ปัจจุบัน FATF มีสมาชิก ๓๖ ราย ประกอบด้วย ๓๔ ประเทศ และ ๒ องค์กรระดับภูมิภาค นอกจากนี้ FATF มีเครือข่ายความร่วมมือซึ่งเรียกว่า FATF-Style Regional Bodies (FSRB) จำนวน ๘ แห่งในทุกภูมิภาคของโลกเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและติดตามความคืบหน้าการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลอย่างครอบคลุมทุกพื้นที่ ในปัจจุบัน FATF และ FSRBs มีสมาชิกรวมกันกว่า ๑๘๐ ประเทศ ซึ่งประเทศไทยถือเป็นสมาชิกทางอ้อม เนื่องจากเป็นประเทศร่วมก่อตั้งกลุ่มความร่วมมือต่อต้านการฟอกเงิน เอเชียแปซิฟิกหรือ Asia Pacific Group on Money Laundering (APG) ซึ่งประเทศที่เป็นสมาชิกของ APG จะต้องปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ FATF ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของ FATF ตามไปด้วย ประเทศใดที่ไม่สามารถดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะดังกล่าว จะถูกจัดให้เป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ที่ผ่านมามีประเทศไทยเคยถูกจัดให้อยู่กลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงร้ายแรง แต่ต่อมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้มีการถอดชื่อประเทศไทยพ้นจากความเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงร้ายแรงด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการก่อการร้าย เนื่องจาก FATF เห็นว่าทุกภาคส่วนของประเทศไทยให้ความสำคัญ มีความคืบหน้าและความมุ่งมั่นในการผลักดันการแก้ไขกฎหมายฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันปราบปราม การสนับสนุนทางการเงินในการก่อการร้าย รวมทั้งอนุบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจนสำเร็จ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ FATF จะส่งผู้เชี่ยวชาญมาประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) ตามข้อเสนอแนะ ๔๐ ข้อ ของ

Financial Action Task Force (FATF) ซึ่งครอบคลุมมาตรการด้านกฎหมาย มาตรการกำกับดูแลและมาตรการป้องกันสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเพื่อไม่ให้เป็นช่องทางในการกระทำความผิด มาตรการบังคับใช้กฎหมาย และมาตรการความร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อยืนยันว่าประเทศไทยมีกฎหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและมีผลการดำเนินงานด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และมีความสามารถในการป้องกันหรือจัดการกับความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้อย่างเหมาะสม ผลการประเมินจึงมีความสำคัญต่อภาพลักษณ์ด้านธรรมาภิบาล และความน่าเชื่อถือของประเทศไทย ตลอดจนมีผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการเงิน เนื่องจากคู่ค้าบางประเทศมีข้อกำหนดที่เข้มงวดในการทำธุรกิจกับคู่ค้าที่ไม่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล และประการสำคัญ หากประเทศไทยไม่มีมาตรการอย่างเพียงพอในการสกัดกั้นอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการฟอกเงิน และการก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ประเทศไทยถูกใช้เป็นแหล่งฟอกเงิน และเป็นช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งส่งผลต่อความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของชาติ

๒) สถานะของประเทศไทยต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

ตามที่ประเทศไทยนั้นได้มีการให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ปี ค.ศ. ๒๐๐๓ อนุสัญญาฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยประเทศที่ให้สัตยาบันเป็นรัฐภาคีอนุสัญญาฯ จะต้องรับการทบทวนการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว โดยมีคณะกรรมการทบทวนกลไกการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (The Implementation Review Group of the United Nations Convention against Corruption - IRG) ที่จัดตั้งขึ้นตามมติ ๑/๑ ๒/๑ และ ๓/๑ ของการประชุมรัฐภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต มีการทำงานแบบ Open - ended International Governmental Group of States Parties รายงานตรงต่อที่ประชุมและดูแลด้านกระบวนการทบทวน (Review Process) ซึ่งเป็นไปตาม The terms of reference of the Mechanism for the Review of Implementation of the United Nations Convention against Corruption (TOR) มีหน้าที่ในการพิจารณาด้านปัญหาการปฏิบัติที่ดีและการช่วยเหลือเชิงวิชาการ ให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ ที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการประชุม ๑ ครั้ง ต่อปีในกรุงเวียนนา

สำหรับประเทศไทย หลังการให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ผ่านมา แต่ยังไม่ได้มีการปรับแก้กฎหมายให้มีความสอดคล้อง ซึ่งปกติก่อนการให้สัตยาบันอนุสัญญาฯ ต่าง ๆ จะต้องมีการปรับแก้กฎหมายในประเทศให้มีความสอดคล้องก่อนนั้น กรณีอนุสัญญาฯ นี้ไม่มีบทลงโทษสำหรับการไม่ได้ปรับแก้กฎหมายในประเทศ ประเทศไทยจึงได้ให้สัตยาบันไปก่อน อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงในการต่อต้านการทุจริตและส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศ ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการเสนอการปรับปรุงกฎหมายในประเทศไทยในการอนุวัติ

การตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention against Corruption UNCAC) ปัจจุบันประเทศไทยได้ร่างกฎหมาย ๓ ฉบับ ประกอบด้วย

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด พ.ศ. เปลี่ยนเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

ซึ่งกระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าของภาพในร้องขอให้ดำเนินการพิจารณาร่างกฎหมาย ๓ ฉบับ ข้างต้น แต่ตกไปเนื่องจากการยุบสภา เมื่อ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๔ และรัฐบาลชุดใหม่ได้มีการร้องขอให้ดำเนินการร่างกฎหมายดังกล่าว อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. เข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ประกาศใช้ร่างกฎหมายฉบับที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยต่อไป สำหรับประเด็นสำคัญๆ ของการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวก็จะเป็นหลักการเดียวกันกับร่างกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ ที่กระทรวงยุติธรรมเคยเสนอไว้

๓) ข้อกำหนดการประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำและมาตรการที่มีใช้การคุมขังสำหรับผู้กระทำความผิดของสำนัก/กอง ต่าง ๆ ในกรมราชทัณฑ์

ข้อกำหนดการประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำฯ นอกจากเกี่ยวข้องกับกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรมแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับภารกิจของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ ศาล อัยการ และกระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

๑. หลักการเบื้องต้น (Basic Principle) ของ Bangkok Rules คือ

เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการไม่เลือกปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ใน ข้อ ๖ ของมาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติต่อนักโทษขององค์การสหประชาชาติ การจัดหาหรือการตอบสนองต่อความจำเป็นที่เห็นชัดเจนของผู้ต้องขังหญิงภายใต้ข้อกำหนดนี้ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศ ต้องไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

มาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติต่อนักโทษขององค์การสหประชาชาติ ข้อ ๖ กำหนดว่า

(๑) กฎมาตรฐานทุกข้อต้องใช้อย่างเสมอภาค โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ความคิดทางการเมือง หรือความคิดเห็นทางอื่น กำหนดทางชาติหรือสังคม สถานะทางทรัพย์สินสิน กำเนิดหรืออื่นใด เป็นเรื่องที่ต้องห้ามทั้งสิ้น

(๒) อย่างไรก็ตาม มีความจำเป็นที่จะต้องให้ความเคารพต่อความเชื่อทางศาสนาของนักโทษ

๒. ข้อกำหนดสหประชาชาติฯ หรือ Bangkok Rules

ส่วนที่ ๑ เป็นข้อกำหนดที่ครอบคลุมประเด็นเรื่องการบริหารเรือนจำโดยทั่วไปแล้วใช้ต่อผู้ต้องขังหญิงทุกประเภท ทุกสถานะคดี (กำหนดที่ ๑ - ๓๙)

ส่วนที่ ๒ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้ต้องขังลักษณะพิเศษให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน เว้นแต่จะเป็นการขัดกัน หรือ เพื่อประโยชน์เป็นการเฉพาะของผู้ต้องขังกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง (ข้อกำหนดที่ ๖๗ - ๗๐)

ส่วนที่ ๓ เป็นข้อแนะนำเรื่องการใช้มาตรการลงโทษโดยไม่ใช้เรือนจำ สำหรับผู้กระทำความผิดเพศหญิง (ข้อกำหนดที่ ๕๗ - ๖๖)

ส่วนที่ ๔ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย การวางแผน การประเมินผล และการสร้างความตระหนักให้แก่สาธารณะชนเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดเพศหญิง (ข้อกำหนดที่ ๖๗ - ๗๐)

๔) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination : CERD)

สมัชชาสหประชาชาติ ได้รับรองอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๐๘ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๑๒

การเข้าเป็นภาคีของไทย ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีโดยภาคยานุวัติ และมีผลบังคับใช้กับประเทศไทยเมื่อ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ โดยทำถ้อยแถลงตีความและข้อสงวน ดังนี้

- ถ้อยแถลงตีความ (General Interpretative Declaration) ประเทศไทยจะไม่ใช้บทบัญญัติของอนุสัญญาเกินกว่ารัฐธรรมนูญและกฎหมายไทยกำหนด

- ข้อสงวน ๒ ข้อ (Reservations)

อนุสัญญา ข้อ ๔ การจัดให้มีมาตรการเชิงบวกที่จะจัดการกระตุ้นการกระทำที่เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ จะกระทำเฉพาะเมื่อพิจารณาเห็นว่ามีคามจำเป็นจะต้องออกเป็นกฎหมายเท่านั้น

อนุสัญญา ข้อ ๒๒ ประเทศไทยไม่รับผูกพันเกี่ยวกับการตกลงข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคี ที่จะเสนอต่อการพิจารณาต่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

๕) กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights : ICCPR)

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๙ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๑๙

การเข้าเป็นภาคีของไทย ประเทศไทยได้ภาคยานุวัติ (Accession) เข้าเป็นภาคีกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๙ โดยไม่ได้ตั้งข้อสงวนแต่อย่างใด และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๐ แต่ได้ทำคำแถลงตีความไว้ ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. การใช้สิทธิในการกำหนดเจตจำนงของตนเอง การกำหนดสถานะทางการเมือง การดำเนินการทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างเสรีว่าประเทศไทยเข้าใจการตีความของการใช้สิทธิในการกำหนดเจตจำนงของตนเองตามที่ปรากฏในปฏิญญาเวียนนาและแผนปฏิบัติการ ซึ่งได้รับการรับรองจากที่ประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อันเป็นเอกสารระหว่างประเทศฉบับล่าสุดที่มีการตีความเกี่ยวกับสิทธิดังกล่าวซึ่งเอกสารฉบับนี้ ระบุว่า การใช้สิทธินี้ไม่เกี่ยวกับการกระทำที่มีผลกระทบต่อบูรณภาพแห่งดินแดนหรือเอกภาพทางการเมือง

๒. การพิพากษาประหารชีวิตบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ซึ่งประเทศไทยได้ทำคำแถลงตีความเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติของไทยตามประมวลกฎหมายอาญาว่า ตามกฎหมายดังกล่าวในทางปฏิบัติประเทศไทยไม่เคยมีการพิพากษาประหารชีวิตบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ทั้งนี้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๔ บัญญัติว่า เด็กอายุไม่เกิน ๑๔ ปี ไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดที่กระทำ และมาตรา ๗๕ บัญญัติว่า เด็กอายุกว่า ๑๔ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๗ ปี หากศาลจะพิพากษาลงโทษ ศาลต้องลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลงกึ่งหนึ่ง ส่วนผู้ที่มีอายุกว่า ๑๗ ปี แต่ไม่เกิน ๒๐ ปี นั้น มาตรา ๗๖ บัญญัติมีผลว่า แม้กระทำความผิดที่มีโทษถึงประหารชีวิต แต่กฎหมายไทยก็ได้ให้อำนาจศาลใช้ดุลยพินิจว่าจะลดมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นลงหนึ่งในสามหรือกึ่งหนึ่งก็ได้ และในทางปฏิบัติศาลได้ใช้ดุลยพินิจลดมาตราส่วนโทษให้เสมอ จึงไม่เคยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

๓. ระยะเวลาในการนำผู้ถูกจับกุมไปศาล ซึ่งกติกาใช้คำว่า “โดยพลัน” (promptly) นั้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๒๕ มาตรา ๘๗ วรรคสาม ได้ให้อำนาจพนักงานสอบสวนควบคุมตัวผู้ต้องหา ก่อนนำตัวไปศาลไว้ได้ ๔๘ ชั่วโมง แต่หากการสอบสวนไม่เสร็จสิ้นก็สามารถควบคุมตัวต่อได้ถึง ๗ วันนั้น ไม่สอดคล้องกับกติกา ดังนั้นประเทศไทยจึงได้ทำคำแถลงชี้แจงว่า ไทยจะปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อบทที่นี้ในลักษณะที่กฎหมายไทยกำหนดไว้ในขณะนั้น

๔. การห้ามการโฆษณาชวนเชื่อเพื่อสงครามนั้น ประเทศไทยได้ทำคำแถลงในข้อบทนี้ชี้แจงว่า ประเทศไทยตีความว่าสงครามตามกฎหมายระหว่างประเทศเท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงการทำสงครามเพื่อป้องกันตนเอง

การถอนคำแถลงตีความ ปัจจุบันประเทศไทยได้นำส่งตราสารถอนคำแถลงตีความ ข้อบทที่ ๖ วรรค ๕ (เรื่องการพิพากษาประหารชีวิตบุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี) และข้อบทที่ ๙ วรรค ๓ (เรื่องการนำตัวผู้ถูกจับกุมไปยังศาลโดยพลัน) แล้ว โดยการถอนคำแถลงตีความของไทยมีผล ตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๖) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญ โดยถูกบังคับ (International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance: CED)

ข้อมติสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ (United Nations General Assembly-UNGA) สมัยที่ ๖๑ ได้รับรองอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๙ โดยได้เปิดให้มีการลงนามตั้งแต่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

การเข้าเป็นภาคีของไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบการลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอและกระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการลงนาม (Signature) ในอนุสัญญาดังกล่าวต่อองค์การสหประชาชาติแล้ว เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๕

มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้การทำให้บุคคลหายสาบสูญโดยถูกบังคับเป็นฐานความผิดตามกฎหมายอาญา (เน้นการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐ หรือการกระทำในนามเจ้าหน้าที่รัฐ) รวมทั้งกำหนดโทษของความผิดดังกล่าว โดยรัฐจะต้องกำหนดให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดฐานกระทำให้บุคคลหายสาบสูญโดยถูกบังคับ ถึงแม้ว่าบุคคลที่หายสาบสูญ หรือบุคคลที่ประกอบอาชญากรรมดังกล่าวจะไม่ใช่คนชาติของตน และการทำให้หายสาบสูญก็ได้เกิดขึ้นในดินแดนของรัฐตน ทั้งนี้ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาจะไม่สามารถยกขึ้นเป็นข้ออ้างสำหรับการกระทำให้บุคคลหายสาบสูญได้ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และจัดให้เหยื่อและสมาชิกในครอบครัวได้รับการเยียวยาและชดเชยอย่างเหมาะสม

๗) อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment : CAT)

สมัชชาใหญ่สหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี เมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๒๗ และมีผลบังคับใช้เมื่อ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๐

การเข้าเป็นภาคีของไทย ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่อต้านการทรมานฯ โดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และมีผลบังคับใช้กับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ภายหลังการเข้าเป็นภาคีประเทศไทยมีพันธกรณีต้องจัดทำรายงานฉบับแรกภายใน ๑ ปี เสนอต่อคณะกรรมการประจำอนุสัญญาฯ ตามมาตรา ๑๙ ที่ระบุในอนุสัญญาฯ

การทำคำแถลงตีความ (Interpretive Declaration) และข้อสงวน (Reservation) ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. คำนิยามของคำว่า “การทรมาน” เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาของไทยที่ใช้ในปัจจุบัน ไม่มีบทบัญญัติจำกัดความโดยเฉพาะ ประเทศไทยจึงตีความความหมายของคำดังกล่าวตามประมวลกฎหมายอาญาของไทยที่ใช้บังคับในปัจจุบัน

๒. การกำหนดให้การทรมานทั้งปวงเป็นความผิดที่ลงโทษได้ตามกฎหมายอาญา และนำหลักการนี้ไปใช้กับการพยายาม การสมรู้ร่วมคิด และการมีส่วนร่วมในการทรมาน ประเทศไทยตีความในกรณีดังกล่าว ตามประมวลกฎหมายอาญาของไทยที่ใช้บังคับในปัจจุบัน

๓. ให้รัฐภาคีดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่อาจจำเป็นเพื่อให้ตนมีเขตอำนาจเหนือความผิดที่อ้างถึงตามข้อบทที่ ๔ ของอนุสัญญาฯ โดยประเทศไทยตีความว่าเขตอำนาจเหนือความผิดดังกล่าวเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญาของไทยที่ใช้บังคับในปัจจุบัน

๔. ประเทศไทยไม่รับอำนาจของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice : ICJ) เป็นการล่วงหน้า เว้นเสียแต่จะพิจารณาเห็นสมควรเป็นกรณีไป อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

๘) แนวทางปฏิบัติต่อเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

สหประชาชาติได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานต่อศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ และกติกาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่าทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพทั้งปวงที่กำหนดไว้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนิดใด ๆ อาทิเช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง และสหประชาชาติได้ประกาศในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่าเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแล และการช่วยเหลือเป็นพิเศษ นอกจากนี้ภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กที่ประเทศต่าง ๆ เป็นสมาชิก รวมทั้งประเทศไทยจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติต่อเด็กซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายด้าน โดยเฉพาะเด็กที่กระทำความผิดอนุสัญญาดังกล่าวได้บัญญัติแนวทางปฏิบัติรัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาที่จะได้รับการปฏิบัติต่อในลักษณะที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความสำนึกในศักดิ์ศรีและคุณค่าของเด็ก ซึ่งจะเสริมความเคารพของเด็กต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่น และในลักษณะที่ต้องคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคม และการมีบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของเด็กในสังคม เป็นต้น

๙) โครงการความยากง่ายในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business) ของธนาคารโลก (World Bank)

ธนาคารโลก (World Bank) ได้รายงานผลการศึกษาของธนาคารโลกเพื่อจัดอันดับความยาก-ง่ายในการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการ การอำนวยความสะดวก ต้นทุนค่าใช้จ่าย และกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ ของรัฐว่ามีส่วนสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจอย่างไรและประโยชน์ที่ประเทศจะได้รับจากการจัดอันดับ คือ นำผลการจัดอันดับปรับปรุงบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจทำให้ได้เรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของประเทศอื่น และกระตุ้นให้เกิดการปฏิรูป (Reform) และผลักดันโครงการปรับปรุงบริการอย่างชัดเจน หลักเกณฑ์การพิจารณาการจัดอันดับความยาก – ง่ายในการประกอบธุรกิจ ของธนาคารโลก ประกอบด้วย

๑. มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ง่ายและสะดวก (Easier)
๒. มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ไม่แพง (Cheaper)
๓. มีกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัย (Smart Regulation)
๔. มีระยะเวลาการดำเนินการที่รวดเร็ว (Faster)

รัฐบาลและกระทรวงยุติธรรมให้ความสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในการประกอบธุรกิจของนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นผลดีแก่เศรษฐกิจของประเทศไทยกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ ๒ ตัวชี้วัด คือ

ตัวชี้วัดที่ ๙ การบังคับคดีให้เป็นไปตามข้อตกลง (Enforcing Contract) เป็นการวัดขั้นตอนระยะเวลา และค่าใช้จ่ายในการระงับข้อพิพาท

ตัวชี้วัดที่ ๑๐ การแก้ไขปัญหาการล้มละลาย (Resolving Insolvency) เป็นการวัดระยะเวลาและอัตราเงินได้คืน (Recovery Rate) ในคดีล้มละลาย และความแข็งแกร่งทางกฎหมาย การวัดความแข็งแกร่งของกรอบการทำงานในกระบวนการล้มละลาย

ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศ เพื่อให้การจัดอันดับของประเทศไทยดีขึ้น กรมบังคับคดีจึงได้เร่งปรับปรุงพัฒนากฎหมาย ได้แก่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาคบังคับคดีและพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ พัฒนาระบบการทำงานโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น พัฒนฐานข้อมูลให้ทันสมัยและสามารถเข้าถึงได้ง่ายอันเป็นการบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เพื่อเตรียมความพร้อมการที่ประเทศไทยได้รับคัดเลือกให้เป็นเจ้าภาพในการจัดประชุมสภาเจ้าพนักงานบังคับคดีระหว่างประเทศ (UIHJ) ในปี พ.ศ.๒๕๖๑ อันส่งผลถึงการจัดอันดับที่คาดว่าจะดีขึ้นและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนทั้งชาวไทยและต่างประเทศ

๑๐) คณะกรรมาธิการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (United Nations Commission on International Trade Law :UNCITRAL)

คณะกรรมาธิการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (UNCITRAL) เป็นองค์กรของสหประชาชาติ ซึ่งสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติแต่งตั้งขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๐๙ (ค.ศ. ๑๙๖๖) เกิดจากแนวคิดที่ว่า กฎหมายการค้าที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศนั้นเป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ จึงสมควรลดและขจัดอุปสรรคเหล่านั้นโดยการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายระหว่างประเทศให้เป็นเอกภาพในด้านที่มีความสำคัญทางกฎหมายพาณิชย์ มีพันธกิจในการดำเนินการเพื่อประสานกฎหมายการค้าระหว่างประเทศของแต่ละประเทศให้เป็นเอกภาพ และได้รับการยอมรับว่าเป็นกลไกที่สำคัญขององค์การสหประชาชาติที่มีบทบาทในการยกร่างกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ

UNCITRAL ได้พิจารณาประเด็นเกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายเพื่อลดความซับซ้อนขั้นตอนที่ยุ่งยากในการจัดตั้ง วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อยและขนาดเล็ก (MSMEs) โดยให้นำแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในแต่ละประเทศ (best practices) ของแต่ละประเทศโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนธุรกิจ MSMEsการจัดตั้งการจดทะเบียนอย่างง่าย มาเป็นพื้นฐานการจัดทำกฎหมายแม่แบบเพื่อส่งเสริมให้ธุรกิจดังกล่าวเจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ประเทศต่าง ๆ น่าจะมีการปรับแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีเหมาะสมกับบริบทของแต่ละประเทศ ในกรณีนี้ กรมบังคับคดีได้ดำเนินการบังคับคดีอย่างมีส่วนร่วมกับวิสาหกิจต่าง ๆ ร่วมมือกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นหน่วยงานที่ดูแลกำกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อย โดยที่กรมบังคับคดีมีภารกิจในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จึงได้เร่งรัดแก้ไขกฎหมายล้มละลาย (ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้) โอกาสแก้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขาดสภาพคล่องสามารถร้องขอฟื้นฟูกิจการของตนเองได้ กับทั้งให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อันจะส่งผลให้ไม่เกิดการหยุดชะงักทางธุรกิจและส่งเสริมเศรษฐกิจให้มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

นอกจากนี้ คณะกรรมการสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ (UNCITRAL) ยังได้พิจารณาเกี่ยวกับการล้มละลาย โดยมีการจัดทำกฎหมายแม่แบบเกี่ยวกับการล้มละลายข้ามชาติ (Model Law on Cross-Border Insolvency) เพื่อจัดให้มีกระบวนการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการดำเนินการเกี่ยวกับคดีล้มละลายข้ามชาติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ๕ ประการ ได้แก่ ความร่วมมือระหว่างศาลและหน่วยงานที่มีอำนาจอื่น ๆ ของรัฐและรัฐต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับคดีล้มละลายข้ามชาติ เสถียรภาพ

ในแง่กฎหมายสำหรับการค้าและการลงทุน การจัดการคดีล้มละลายข้ามชาติที่ยุติธรรมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะปกป้องผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั้งหลายและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ รวมทั้งลูกหนี้ การปกป้องและการเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินของลูกหนี้ และการให้ความช่วยเหลือแก่ธุรกิจที่ประสบปัญหาทางการเงิน ซึ่งจะเป็นผลให้มีการปกป้องการลงทุนและสงวนไว้ซึ่งการจ้างงาน กรมบังคับคดีมีภารกิจโดยตรง การบังคับคดีล้มละลาย การมีส่วนร่วมเพื่อศึกษา และติดตามข้อมูลของคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณา แก้ไขกฎหมายล้มละลาย รวมทั้งกระบวนการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล อันจะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและประเทศ

๑๑) อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (United Nations Convention against Transnational Organized Crime: UNTOC)

พันธะสัญญาที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ และการปฏิบัติตามพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ในประเทศไทยลงนามไว้ ซึ่งต่อมาก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ รองรับ แต่จากรายงานระดับโลกว่าด้วยการค้ามนุษย์ (Trafficking in Persons Report ๒๐๑๔) ที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาจัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปีตามกฎหมายว่าด้วยการปกป้องเหยื่อการค้ามนุษย์ (Trafficking Victims Protection Act of ๒๐๐๐ หรือ TVPA) เพื่อเปรียบเทียบสถานการณ์การค้ามนุษย์ของทั่วโลก ยืนยันว่าประเทศไทยถูกลดอันดับจากกลุ่มประเทศที่ต้องจับตามอง (Tier ๒) ลงมาอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์ที่เลวร้ายที่สุด (Tier ๓) ทั้งนี้ การถูกลดอันดับให้อยู่ในกลุ่มประเทศ Tier ๓ นั้นหมายความว่าประเทศไทยอาจเป็นประเทศที่ถูกมาตรการกีดกันด้านการค้าจากประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้าการส่งออกและอัตราการเจริญเติบโตของระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมได้ในที่สุด

๑๒) อนุสัญญาว่าด้วยเรื่องยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๖๑ (The Single Convention on Narcotic Drugs, ๑๙๖๑)

เนื่องจากประเทศไทยเป็นรัฐสมาชิกหนึ่งี่ร่วมลงมติรับและเข้าผูกพันตามอนุสัญญา ซึ่งอนุสัญญาว่าด้วยเรื่องยาเสพติดให้โทษ ค.ศ. ๑๙๖๑ มีเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงหลักการควบคุม เพื่อให้ยาเสพติดให้โทษที่ใช้ในทางการแพทย์มีคุณภาพและมีความปลอดภัย รวมทั้งควบคุมการใช้ยาเสพติดให้โทษเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรม โดยมีการศึกษาวิจัยให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการนำไปใช้ในทางที่ผิด อีกทั้งยังปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ และได้มีการกำหนดรายชื่อสารที่จะต้องควบคุม และกำหนดมาตรการบังคับให้สมาชิกออกกฎหมายควบคุมยาเสพติด โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดระหว่างประเทศ (International Narcotics Control Board: INCB) และกำหนดให้ประเทศภาคีรายงานปริมาณการใช้ยาเสพติดต่อ INCB ซึ่งประเทศไทยได้ตราพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าผูกพันตามอนุสัญญาดังกล่าว

**๑๓) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติด และวัตถุที่ออกฤทธิ์
ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ (The United Nations Convention against Illicit Traffic in
Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, ๑๙๘๘)**

อนุสัญญานี้มุ่งเน้นการควบคุมและจำกัดการใช้วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเสพติดให้โทษ เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น โดยการกำหนดรายชื่อสารที่จะต้องควบคุมกำหนด มาตรการบังคับให้สมาชิกออกกฎหมายควบคุมยาเสพติด

สาระสำคัญของอนุสัญญานี้ มีข้อกำหนด ๓๔ ข้อ ที่สำคัญ ได้แก่ การยึดทรัพย์สินนักค้ายาเสพติด การให้ความร่วมมือทางอาญา การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การสกัดกั้น การลักลอบค้ายาเสพติดทางทะเล การสกัดกั้นการฟอกเงินที่ได้จากการค้ายาเสพติด การควบคุมการส่งผ่านยาเสพติด เป็นต้น ซึ่งขณะนี้มีประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแล้วจำนวน ๑๕๓ ประเทศ และ ๑ องค์การระหว่างประเทศ สนธิสัญญาดังกล่าวผูกพัน ประเทศที่เข้าเป็นสมาชิก รวมถึงประเทศไทยด้วย เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ อนุสัญญาดังกล่าวถือเป็นบ่อเกิดของกฎหมายและความร่วมมือกัน ในทางระหว่างประเทศด้านยาเสพติดและเป็นจุดเริ่มจุดแรก ๆ ของการเอาจริงเอาจังกับการปราบปรามยาเสพติดที่เริ่มทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เพราะการค้ายาเสพติดส่วนใหญ่มีลักษณะลักลอบและผลิตกันตามแนวชายแดน ด้วยสะดวกต่อการค้าขายและหลบหนีการติดตามของเจ้าหน้าที่

**๑๔) พิธีสารต่อต้านการค้ามนุษย์ (Protocol to Prevent, Suppress and Punish
Trafficking in Person Especially Women and Children)**

พิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะเด็กและสตรี หรือ Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Girls (Trafficking Protocol) เนื่องจาก พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงยื่นสัตยาบันสารอนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก แก่ผู้แทนเลขาธิการสหประชาชาติ ในนามของรัฐบาลไทย เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖ ณ ห้องประชุม อาคารสำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา การยื่นสัตยาบันสารในครั้งนี้ จะมีผลให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ และพิธีสารฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

การที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีในพิธีสารพร้อมกับอนุสัญญาอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติดังกล่าวนี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าว และพร้อมที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยได้มีการตรา

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ที่ผ่านมา ซึ่งเนื้อหาสำคัญของพิธีสาร ฯ นั้น เพื่อป้องกันและต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยให้ความสนใจเป็นการเฉพาะต่อสตรีและเด็ก เพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นสิทธิมนุษยชนที่ควรได้รับการคุ้มครอง ประกอบกับการกำหนดวิธีการปฏิบัติต่อเหยื่อการค้ามนุษย์ และช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เช่น การพิจารณาคดีลับ หรือการจัดให้มีการฟื้นฟูทางกายภาพ ทางจิตใจ และทางสังคม และการกำหนดความร่วมมือในการส่งกลับเหยื่อจากการค้ามนุษย์ไปยังประเทศต้นทาง อีกทั้งการค้ามนุษย์เป็นอีกรูปแบบหนึ่งของอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ ตามที่ได้ให้สัตยาบันไว้ในพิธีสารดังกล่าว

วิสัยทัศน์ : “หลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล”

พันธกิจ : พัฒนาและบูรณาการกระบวนการยุติธรรม ให้การพัฒนาประเทศมีมิติด้านการยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เกิดความเป็นธรรมในสังคม โดยเน้นการพัฒนาควบคู่กับการป้องกัน และบังคับใช้กฎหมาย ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือประชาชน ตลอดจนการปราบปรามและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด **ค่านิยมร่วมองค์กร :** “ยุติธรรมถ้วนหน้า ประชาชนมีส่วนร่วม”

ประเด็นยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรม	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนากฎหมายกระบวนการยุติธรรม และส่งเสริมความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล
เป้าประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> ประชาชนได้รับการบริการให้เข้าถึงความยุติธรรม ด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมอย่างยั่งยืน ประชาชนผู้รับบริการ คู่ความ และผู้มีส่วนได้เสียในด้านการบังคับคดีและการไกล่เกลี่ยได้รับการปฏิบัติด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม 	<p>การบังคับใช้กฎหมายของกระทรวงยุติธรรมอย่างเหมาะสมตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อแก้ไขปัญหาเสถียร การทุจริตในภาครัฐและการดำเนินคดีพิเศษโดยนำกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์มาสนับสนุนเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของสังคม</p>	<ol style="list-style-type: none"> ผู้กระทำผิดได้รับการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรมได้รับการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม ลดความแออัดของผู้กระทำผิดในคุกควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ผู้กระทำผิดที่ผ่านการแก้ไขฟื้นฟูกลับเข้าสู่สังคมและกระทำผิดซ้ำลดลง ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด 	<ol style="list-style-type: none"> กฎหมายที่เป็นเครื่องมือในการบริหารงานยุติธรรมของกระทรวงยุติธรรมมีประสิทธิภาพ ระบบการบริหารงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและเป็นไปตามมาตรฐานสากล บูรณาการความร่วมมือเพื่อพัฒนางานยุติธรรมทั้งในและต่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> การบริหารจัดการหน่วยงานมีความเหมาะสมสามารถตอบสนองภารกิจได้อย่างครบถ้วนมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสูง มีคุณธรรม จริยธรรม และประสิทธิภาพในการบริการประชาชน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกระทรวงยุติธรรมได้รับการพัฒนา บูรณาการฐานข้อมูล และใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารองค์กรสู่สาธารณะมีประสิทธิภาพ
กลยุทธ์	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบงานยุติธรรมเพื่ออนุวัตพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐ ส่งเสริมและพัฒนาระบบงานยุติธรรมชุมชนและเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วน พัฒนาระบบการช่วยเหลือประชาชนในกระบวนการยุติธรรม บูรณาการการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พัฒนาระบบการให้บริการด้านการบังคับคดีและการไกล่เกลี่ย 	<ol style="list-style-type: none"> ป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด และส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ ป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐเชิงรุก ป้องกัน ปราบปรามและพัฒนาระบบการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย 	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล พัฒนาระบบแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ พัฒนาระบบมาตรการลงโทษระดับปานกลางเพื่อลดปริมาณผู้ต้องขัง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน และการดูแลหลังปล่อยตัว 	<ol style="list-style-type: none"> ปรับปรุง แก้ไข เสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ศึกษา วิจัย และรวบรวมองค์ความรู้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาระบบการบริหารงานยุติธรรม บูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบยุทธศาสตร์ ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาการตรวจสอบการปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามมาตรฐาน พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และพัฒนาบุคลากรให้มีความเหมาะสมตามระบบสมรรถนะ พัฒนาและบูรณาการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีความเหมาะสมและทันสมัย พัฒนาระบบการสื่อสารให้สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง
ตัวชี้วัด	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละของผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศูนย์ยุติธรรมชุมชน ร้อยละความเชื่อมั่นของการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร้อยละความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยคดีแพ่งในชั้นการบังคับคดี ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการที่ได้รับการปฏิบัติด้านการบังคับคดีด้วยความสะดวก รวดเร็ว ร้อยละของเรื่องที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทได้สำเร็จ 	<p>ร้อยละความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการบังคับใช้กฎหมายในการแก้ปัญหายาเสพติด การทุจริตภาครัฐ และการดำเนินคดีพิเศษของกระทรวงยุติธรรม</p>	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละของผู้กระทำความผิดที่ได้รับการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัย ร้อยละของผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรมที่ได้รับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพ ร้อยละของผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาพิพากษาที่ได้รับการประกันตัวด้วยเงินกองทุนยุติธรรม ร้อยละการเพิ่มขึ้นขององค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด 	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละความสำเร็จของการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมาย ร้อยละความสำเร็จของจำนวนผลงานวิจัยที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบงานยุติธรรม ร้อยละความสำเร็จในการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมในกระบวนการยุติธรรม 	<ol style="list-style-type: none"> ร้อยละของการพัฒนาระบบบริหารจัดการกระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ร้อยละของบุคลากรได้รับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ร้อยละของการพัฒนาและใช้งานระบบสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

บทที่ ๒

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

สาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑

วิสัยทัศน์ หลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล

วิสัยทัศน์กระทรวงยุติธรรมในปัจจุบัน คือ “หลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล” นั้น หมายถึง การเป็นผู้เสนอแนะแนวทางการพัฒนาดำเนินงานและการบริหารงานยุติธรรมของหน่วยงาน ในกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างหลักประกันความยุติธรรมให้กับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความรู้สึกไม่ได้รับความยุติธรรมจาก กระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ซึ่งวิสัยทัศน์นี้ ผู้บริหารกระทรวงยุติธรรมได้กำหนดขึ้นมาจากผลวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในการปฏิบัติราชการของ กระทรวงยุติธรรม และกรอบแนวคิดที่สำคัญ ๓ ประการ ได้แก่

๑. การเป็นศูนย์กลางในการกำหนดนโยบายด้านการยุติธรรม หมายถึง การเป็นผู้กำหนดทิศทาง ในการพัฒนาการอำนวยความสะดวกยุติธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับประชาชน การบังคับตามกฎหมายและการอำนวยความสะดวก แก่ประชาชน โดยมีกลไกสำคัญคือ คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

๒. การพัฒนาระบบงานยุติธรรมทางเลือก เพื่อสร้างทางเลือกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและได้รับความ ยุติธรรมจากหลายช่องทางอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นการลดปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม รวมทั้ง ลดระยะเวลาและภาระค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน ยุติความขัดแย้งและสร้างความสมานฉันท์ ประองตองให้เกิดขึ้นในสังคม โดยกระทรวงยุติธรรมคาดหวังให้สำนักงานยุติธรรมจังหวัดเป็นกลไกสำคัญในการ ขับเคลื่อนระบบยุติธรรมทางเลือก

๓. การพัฒนาสู่มาตรฐานสากล หมายถึง การพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของส่วนราชการ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ซึ่งมาตรฐานดังกล่าว ประกอบด้วย

๑) มาตรฐานในเชิงหลักการทั่วไป เช่น หลักนิติธรรม และหลักธรรมาภิบาล และ

๒) มาตรฐานในการปฏิบัติในการปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือมาตรฐานของกระบวนการ เช่น แนวทาง ปฏิบัติและมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มาตรฐานในการตรวจพิสูจน์หลักฐานและมาตรฐาน วิชาชีพในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงยุติธรรมเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “หลักประกัน ความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล” นั้น จะต้องเป็นไปตามหลักกฎหมายของประเทศ นโยบายรัฐบาล และนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยมีเป้าหมายสำคัญในการอำนวยความสะดวกเพื่อลดความ เหลือมล้ำ การพัฒนาพฤติกรรมดี แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด การป้องกันการกระทำผิด การป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ

ค่านิยมร่วมขององค์การ ยุติธรรมถ้วนหน้า ประชาชนมีส่วนร่วม (Justice for All, All for Justice)

พันธกิจ

พัฒนาและบูรณาการกระบวนการยุติธรรม ให้การพัฒนาประเทศมีมิติด้านการยุติธรรม เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เกิดความเป็นธรรมในสังคม โดยเน้นการพัฒนาควบคู่กับการป้องกัน และบังคับใช้กฎหมาย ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือประชาชน ตลอดจนการปราบปรามและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

สาระสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ “พัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนให้เข้าถึงความยุติธรรม”

ความยุติธรรมเป็นรากฐานของความสงบเรียบร้อยให้แก่ประชาชนในสังคม สังคมที่มีคนอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องมีระเบียบ กฎเกณฑ์ในการที่จะกำหนดให้คนในสังคมยึดถือและปฏิบัติต่อกันเป็นแบบอย่างเดียวกัน เพื่อการรักษาผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวม กลไกที่จะใช้ในการรักษาระเบียบ กฎเกณฑ์ จึงเป็นเครื่องมือในการอำนวยความสะดวก การพัฒนาประสิทธิภาพการบริการประชาชนในการเข้าถึงการอำนวยความสะดวกยุติธรรมจึงมีความจำเป็น เพราะนอกจากจะทำให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกและรวดเร็วแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการเข้าถึงบริการงานยุติธรรม

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนได้รับการบริการให้เข้าถึงความยุติธรรม ด้วยความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม
๒. ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน
๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมอย่างยั่งยืน
๔. ประชาชนผู้รับบริการ คู่ความ และผู้มีส่วนได้เสียในด้านการบังคับคดีและการไกล่เกลี่ยได้รับการปฏิบัติด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบงานยุติธรรมเพื่ออนาคตพันธกรณีด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาระบบงานยุติธรรมชุมชนและเครือข่ายความร่วมมือทุกภาคส่วน
๓. พัฒนาระบบการช่วยเหลือประชาชนในกระบวนการยุติธรรม
๔. บูรณาการการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๕. พัฒนาระบบการให้บริการด้านการบังคับคดีและการไกล่เกลี่ย

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรมที่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยา
๒. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาศูนย์ยุติธรรมชุมชน
๓. ร้อยละความเชื่อมั่นของการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. ร้อยละความสำเร็จของการไกล่เกลี่ยคดีแพ่งในชั้นการบังคับคดี
๕. ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการที่ได้รับการปฏิบัติด้านการบังคับคดีด้วยความสะดวก รวดเร็ว
๖. ร้อยละของเรื่องที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทได้สำเร็จ

แผนงาน

๑. แผนงานการส่งเสริม คุ่มครอง เยียวยา ตามบทบัญญัติกฎหมายและสิทธิมนุษยชน
๒. แผนงานเสริมสร้างประสิทธิภาพการให้บริการงานยุติธรรมและอำนวยความสะดวก
ความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. แผนงานพัฒนาระบบสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้
๔. แผนงานด้านการบังคับคดีและการวางทรัพย์
๕. แผนงานด้านการไกล่เกลี่ย ระวังข้อพิพาททางแพ่งและอาญา

โครงการ/กิจกรรม

๑. แผนงานการส่งเสริม คุ่มครอง เยียวยา ตามบทบัญญัติกฎหมายและสิทธิมนุษยชน
 - ๑.๑ ทำ MOU กับ มท. ในการพิสูจน์สัญชาติในพื้นที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่และ
ดำเนินการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่มีปัญหาทั่วประเทศ
 - ๑.๒ สนับสนุนการปฏิบัติงานติดตามคนหาย และพิสูจน์ศพนิรนาม
 - ๑.๓ ช่วยเหลือเยียวยา ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติค่าตอบแทน
ผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๕๔
 - ๑.๔ คุ่มครองพยานในคดีอาญา ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖
 - ๑.๕ ขับเคลื่อนแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑)
ฯ
๒. แผนงานเสริมสร้างประสิทธิภาพการให้บริการงานยุติธรรมและอำนวยความสะดวก
ความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - ๒.๑ พัฒนากองทุนยุติธรรมเพื่อช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงความเป็นธรรม
 - ๒.๒ จัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชน เพื่อดำเนินงานร่วมกับศูนย์ดำรงธรรมให้ครบทุกตำบลภายใน
ปี ๒๕๕๘
 - ๒.๓ ทำ MOU กับ มท./ออสส./สปน./ตร.ในการรับเรื่องราวร้องทุกข์
 - ๒.๔ ผลักดันร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อให้
ประชาชนเข้าถึงบริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ได้สะดวก รวดเร็วและทั่วถึง
 - ๒.๕ จัดตั้งจุดบริการรับคำขอรับค่าตอบแทนผู้เสียหายในคดีอาญา ณ สถานีตำรวจ ทุกสถานี
ทั่วประเทศ
ฯ
๓. แผนงานพัฒนาระบบสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - ๓.๑ โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพงานยุติธรรมเพื่อการสร้างความเป็นธรรมในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้
 - ๓.๑.๑ โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมในการแก้ไขปัญหาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้
 - ๓.๑.๒ โครงการส่งเสริมการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในชุมชนโดยศูนย์ยุติธรรมชุมชน
 - ๓.๑.๓ โครงการพัฒนาระบบและเพิ่มศักยภาพการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทครอบครัวและ
มรดกตามบทบัญญัติแห่งศาสนาอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
 - ๓.๑.๔ โครงการพัฒนาศูนย์ข้อมูลความมั่นคงชายแดนภาคใต้

๓.๑.๕ โครงการจัดตั้งศูนย์นิติวิทยาศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการปฏิบัติงาน การตรวจพิสูจน์และการจัดการข้อมูลแบบบูรณาการด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่ออำนวยความสะดวก ของกระทรวงยุติธรรม (ศูนย์ DNA DATA BANK)

๓.๑.๖ โครงการเสริมสร้างความยุติธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในการกิจกรรมคุ้มครอง

๓.๑.๗ โครงการเสริมพลังชุมชนและสร้างความเข้มแข็งแก่เยาวชน “พินิจต้นแบบ” ตามวิถี ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๘ โครงการเครือข่ายบังคับคดีและวิทยากรตัวคูณในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๙ โครงการขับเคลื่อนเพื่อบูรณาการและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนากระบวนการยุติธรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๑๐ โครงการเสวนาแนวทางการสร้างสันติภาพและความสมานฉันท์ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้

๓.๑.๑๑ โครงการบูรณาการระบบเยี่ยมญาติทางไกลผ่านจอภาพ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๑๒ โครงการพัฒนาระบบและแนวทางปฏิบัติในการปรับเปลี่ยนความคิดผู้ต้องขังคดี ความมั่นคง

๓.๑.๑๓ โครงการเสริมสร้างความรู้ทางกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและสิทธิเสรีภาพ สำหรับเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๑๔ โครงการพัฒนากระบวนการช่วยเหลือผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาและ การคุ้มครองผู้ถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพในกระบวนการยุติธรรมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๑๕ โครงการบังคับคดีประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๑.๑๖ โครงการส่งเสริมการประสานงานหน่วยงานภาครัฐในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ

๓.๒ พัฒนาระบบสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๓ งานสนับสนุนการอำนวยความสะดวกยุติธรรมจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้านนิติวิทยาศาสตร์

๓.๔ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๕ โครงการวิเคราะห์ข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการป้องกันอาชญากรรมพิเศษ (จังหวัดชายแดนใต้)

๓.๖ โครงการตรวจพิสูจน์เพื่อสนับสนุนการปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ (จังหวัดชายแดนภาคใต้)

๗

๔. แผนงานด้านการบังคับคดีและการวางทรัพย์

๔.๑ โครงการมหกรรมการขายทอดตลาดและการขายทอดตลาดในวันหยุดราชการ

๔.๒ ดำเนินการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยเร่งดำเนินการปรับปรุงกฎหมายและ กระบวนการขั้นตอนต่าง ๆ

๔.๓ โครงการเผยแพร่ความรู้ด้านการบังคับคดีและภารกิจของกรมบังคับคดีให้แก่ประชาชน และเครือข่ายบังคับคดี

๔.๔ โครงการเครือข่ายบังคับคดีและวิทยากรตัวคูณ

๔.๕ โครงการพัฒนาระบบการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาผ่านทางสถาบันทางการเงิน

๔.๖ โครงการเตรียมความพร้อมการปฏิบัติงานด้านการบังคับคดีตามกฎหมายใหม่ที่เป็นนโยบาย ที่สำคัญด้านการดำเนินคดีแบบกลุ่ม (class action)

๗

๕. แผนงานด้านการไกล่เกลี่ย ระวังข้อพิพาททางแพ่งและอาญา

๕.๑ ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือทางด้านกฎหมายแก่ประชาชน และให้ความรู้ ด้านกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แก่ประชาชนและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๕.๒ ผลักดันพระราชบัญญัติส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน

๕.๓ ผลักดัน ร่างพระราชบัญญัติมาตรการแทนการฟ้องในคดีอาญา พ.ศ.

๕.๔ ส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชั้นบังคับคดีโดยให้ความสำคัญกับหนี้รายย่อย หนี้ครัวเรือน หนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และหนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นการดำเนินการในเชิงรุก ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ

๕.๕ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ย

๕.๖ การไกล่เกลี่ยชั้นบังคับคดี (หลังคำพิพากษา)

ฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ “บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ”

การบังคับใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือสำคัญในการป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมและการกระทำความผิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานยุติธรรมจำนวนมาก แต่ในทางปฏิบัติปรากฏว่า การบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มีการเลือกปฏิบัติสำหรับบางคนบางกลุ่ม บางพวก การละเลยการบังคับใช้ขาดการบูรณาการในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เนื่องจากกฎหมายบางฉบับไม่สอดคล้องในทางปฏิบัติ มีความยุ่งยากและขั้นตอนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถจัดการกับปัญหาอาชญากรรมได้อย่างจริงจัง ทั้งนี้ สาเหตุของสภาพการณ์ดังกล่าว นอกเหนือจากตัวกฎหมายแล้ว ยังเกี่ยวกับการขาดทักษะความรู้ ความชำนาญและการใช้ดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติและภาคประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย และยังคงฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจัง

เป้าประสงค์

การบังคับใช้กฎหมายของกระทรวงยุติธรรมอย่างเหมาะสมตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อแก้ไขปัญหา ยาเสพติด การทุจริตในภาครัฐและการดำเนินคดีพิเศษโดยนำกระบวนการนิติวิทยาศาสตร์มาสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมั่นของสังคม

กลยุทธ์

๑. ป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดและส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ

๒. ป้องกัน ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐเชิงรุก

๓. ป้องกัน ปราบปรามและพัฒนาระบบการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษให้มีประสิทธิภาพ

๔. พัฒนาการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย

ตัวชี้วัด

ร้อยละความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการบังคับใช้กฎหมายในการแก้ปัญหายาเสพติด การทุจริตภาครัฐ และการดำเนินคดีพิเศษของกระทรวงยุติธรรม

แผนงาน

๑. แผนงานการป้องกันและปราบปรามแก้ไขปัญหายาเสพติด

๒. แผนงานการป้องกันและปราบปรามปัญหาการทุจริตในภาครัฐ

๓. แผนงานการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ
๔. แผนงานการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ
๕. แผนงานส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายโดยนิติวิทยาศาสตร์
๖. แผนงาน สร้างเครือข่าย ความร่วมมือ บูรณาการการทำงานกับภาคีภาครัฐ เอกชน และประชาชน

โครงการ/กิจกรรม

๑. แผนงานการป้องกันและปราบปรามแก้ไขปัญหายาเสพติด
 - ๑.๑ กำหนดให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ โดยให้มีการทบทวนนโยบาย ยุทธศาสตร์ กฎหมาย และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องทั้งระบบ
 - ๑.๒ ผนวกรงศ์ส่งเสริมในการป้องกันกลุ่มเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ชั้นปฐมวัยทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา
 - ๑.๓ ผนวกรงศ์ส่งเสริมในสถานประกอบการและกลุ่มผู้ใช้แรงงานโดยบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ๑.๔ การบูรณาการการปราบปรามภายในประเทศ โดยร่วมมือกับ ป.ป.ส. สตช. กท. มท. โดยใช้มาตรการทางอาญาและการติดตามเส้นทางทางการเงิน ยึดและอายัดทรัพย์สิน
 - ๑.๔.๑ การสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน
 - ๑.๔.๒ การสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดในพื้นที่ตอนใน
 - ๑.๔.๓ การสืบสวนทางการเงิน
 - ๑.๔.๔ การปราบปรามกลุ่มผู้ค้าและพื้นที่การค้าระดับสำคัญ
 - ๑.๔.๕ แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน ชุมชน
 - ๑.๔.๖ ยุติบทบาทการค้าและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดในทุกเรือนจำ
 - ๑.๔.๗ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
 - ๑.๔.๘ การดำเนินการกับเรื่องร้องเรียนของประชาชน
 - ๑.๔.๙ การสืบสวน ปราบปราม เพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดมูลฐานยาเสพติดตามกฎหมายฟอกเงิน
 - ๑.๔.๑๐ การลดปัญหาการปลูกพืชเสพติด
 - ๑.๔.๑๑ การสนับสนุนมาตรการปราบปรามยาเสพติด
 - ๑.๔.๑๒ โครงการช่องทางพิเศษ (Fast TRACK) ดำเนินการบังคับคดีโทษปรับคดียาเสพติด
 - ๑.๕ การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
 - ๑
๒. แผนงานการป้องกันและปราบปรามปัญหาการทุจริตในภาครัฐ
 - ๒.๑ เสริมมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันโดยการกระตุ้นให้ทุกส่วนราชการใช้มาตรการของฝ่ายบริหารในการแก้ไข้ปัญหา (มาตรการทางวินัยและทางปกครอง)
 - ๒.๒ จัดทำข้อตกลงคุณธรรม (Integrity Pact) ระหว่างหน่วยงานของรัฐและผู้ที่ต้องการเข้าร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐในโครงการตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป
 - ๒.๓ โครงการสืบสวนปราบปรามเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดมูลฐานทุจริตตามกฎหมายฟอกเงิน

๒.๔ บูรณาการภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังป้องกันการทุจริตให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เสี่ยง (ระดับหน่วยงาน/องค์กรและพื้นที่)

๒.๕ โครงการประเมินคุณธรรมความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเพื่อความโปร่งใสของ ป.ป.ช. (Integrity and Transparency Assessment - ITA)

๒.๖ การให้ความรู้แก่ภาคประชาชน ภาครัฐและภาคประชาสังคมและการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ฯ

๓. แผนงานการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ

๓.๑ สร้างภูมิคุ้มกันและเตือนภัยประชาชนไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ

๓.๒ รับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์และตรวจสอบเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการดำเนินคดี

ฯ

๔. แผนงานการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ

๔.๑ โครงการสืบสวน ปราบปราม เพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินหรือผู้กระทำความผิดมูลฐาน ๓ (๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศฯ และความผิดมูลฐาน

๔.๒ งานสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ

ฯ

๕. แผนงานส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายโดยนิติวิทยาศาสตร์

๕.๑ จัดเก็บ DNA ของผู้ต้องโทษเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการควบคุมอาชญากรรม

๕.๒ วิเคราะห์ข้อมูลนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสนับสนุนการป้องกันอาชญากรรมพิเศษ)

๕.๓ สนับสนุนและร่วมมือกับสภาความมั่นคง (สมช.) ในการจัดทำฐานข้อมูล Biometrics

ฯ

๖. แผนงานสร้างเครือข่ายความร่วมมือ บูรณาการการทำงานกับภาคีภาครัฐ เอกชน และประชาชน

๖.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ โดยบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ สตช. ปปท. ปปง. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการบุกรุกที่ดินของรัฐ การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การค้ามนุษย์ การฮั้วประมูล การฉ้อโกงประชาชนและแชร์ลูกโซ่ เกี่ยวกับหมิ่นสถาบันฯ (มาตรา ๑๑๒)

ฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ “พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด”

ปัญหาอาชญากรรมหรือการกระทำผิดเป็นสิ่งที่มีความในทุกระยะ เมื่อมีการกระทำผิดจึงต้องมีการกำหนดบทลงโทษขึ้นมาเพื่อควบคุมผู้กระทำความผิด แนวคิดการลงโทษตามกฎหมายพัฒนาการไปตามยุคสมัย โดยเปลี่ยนแปลงแนวคิดการลงโทษมาเป็นแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรม โดยคำนึงถึงหลักมนุษยธรรมและเป็นไปตามหลักสากลมากขึ้น การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมที่เกิดขึ้นหลังจากศาลได้ตัดสินว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่ในการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัย เพื่อให้ผู้กระทำผิดสำนึกผิด ปรับตัวกลับใจเพื่อเป็นพลเมืองดีในสังคม โดยไม่กระทำผิดซ้ำอีก การให้การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทั้งในที่ควบคุม (เรือนจำ ทักษสถาน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)

และในชุมชน จึงเป็นภารกิจสำคัญและจำเป็นในการที่จะให้โอกาสกับผู้กระทำผิดกลับเข้าสู่สังคมและไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

เป้าประสงค์

๑. ผู้กระทำผิดได้รับการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
๒. ผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรมได้รับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพที่เหมาะสม
๓. ลดความแออัดของผู้กระทำผิดในที่ควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
๔. ผู้กระทำผิดที่ผ่านการแก้ไขฟื้นฟูกลับเข้าสู่สังคมและกระทำผิดซ้ำลดลง
๕. ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
๒. พัฒนาระบบแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ
๓. พัฒนาระบบมาตรการลงโทษระดับปานกลางเพื่อลดปริมาณผู้ต้องขัง
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน และการดูแลหลังปล่อยตัว

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของผู้กระทำผิดที่ได้รับการจำแนก ควบคุม แก้ไขฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัย
๒. ร้อยละของผู้กระทำผิดในคดีอาชญากรรมที่ได้รับการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพ
๓. ร้อยละของผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีที่ได้รับการประกันตัวด้วยเงินกองทุนยุติธรรม
๔. ร้อยละการเพิ่มขึ้นขององค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

แผนงาน

๑. แผนงานการแก้ไขฟื้นฟู พัฒนาพฤตินิสัยในที่ควบคุมและชุมชน
๒. แผนงานการสืบเสาะพินิจ ควบคุมสอดส่อง และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด
๓. แผนงานคุ้มครองเด็ก เยาวชน และผู้เยาว์
๔. แผนงานการแก้ไข ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

โครงการ/กิจกรรม

๑. แผนงานการแก้ไขฟื้นฟู พัฒนาพฤตินิสัยในที่ควบคุมและชุมชน

- ๑.๑ โครงการเปิดทำการสถานแรกรับเด็กและเยาวชนชั่วคราว
- ๑.๒ ปรับปรุงเรือนจำความมั่นคงสูง เพื่อควบคุมนักโทษเด็ดขาดรายสำคัญ
- ๑.๓ ส่งเสริมการสร้างเรือนจำเอกชน
- ๑.๔ สร้างและจัดระบบหลักสูตรการพัฒนาพฤตินิสัย (Software) ผู้ต้องขังในเรือนจำ
- ๑.๕ ดำเนินการตามแผนลดจำนวนผู้ต้องขัง และบรรเทาความแออัดภายในเรือนจำ โดยการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ
- ๑.๖ พัฒนาระบบการแยกผู้ต้องขังที่เป็นนักโทษเด็ดขาดออกจากผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี
- ๑.๗ โครงการยกระดับการจัดการพื้นที่ จัดพื้นที่เพื่อรับการบำบัด (Zoning) ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน แต่ละประเภท
- ๑.๘ บำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนเพื่อบำบัดตามมาตรฐานสากลอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๙ นำมาตรการการลงโทษระดับกลางมาใช้เพื่อลดปริมาณคดี ได้แก่ เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring : EM) การใช้บ้านกึ่งวิถี (Halfway House : H.W.) การทำงานบริการสังคมฯ

๑.๑๐ พัฒนาอาสาสมัครคุมประพฤติ (อสค.) ให้มีครบทุกตำบล

๑.๑๑ พัฒนาระบบการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับบำบัด

๑.๑๒ พัฒนาการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในระบบต้องโทษ

๑.๑๓ พัฒนาระบบระบบฐานข้อมูลผู้เสพยาเสพติดของประเทศ

๑.๑๔ ปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด ทั้งในระบบสมัครใจ บังคับบำบัด และระบบต้องโทษ

๑.๑๕ พัฒนาบุคลากรด้านการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูให้มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสังคม จิตวิทยาและเทคนิควิธีการบำบัดรักษา

๑.๑๖ กำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองผู้ผ่านการบำบัดตามประกาศ คสช.ที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ครบ ๕ ครั้ง เพื่อนำเข้าสู่ระบบบังคับบำบัด

ฯ

๒. แผนงานการสืบเสาะพินิจ ควบคุมสอดส่อง และแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

๒.๑ การติดตามดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา

๒.๒ การสร้างงานสร้างอาชีพให้กับผู้กระทำผิดในความดูแลของกรมคุมประพฤติ

ฯ

๓. แผนงานคุ้มครองเด็ก เยาวชน และผู้เยาว์

๓.๑ เปิดคลินิกเด็กและครอบครัวอบอุ่น

ฯ

๔. แผนงานการแก้ไข ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

๔.๑ สร้างกลไกติดตามผู้พ้นโทษและคืนคนดีสู่สังคม

๔.๒ บูรณาการในการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๔.๓ แก้ไข พระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ และยกเว้นพระราชบัญญัติการแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน

ที่กระทำผิด

๔.๔ สร้างกลไกติดตามผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชนที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเพื่อคืนคนดีสู่สังคม

๔.๕ พัฒนาคุณภาพการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดด้วยระบบการดูแลต่อเนื่องและส่งต่อข้อมูล

ในการสงเคราะห์ภายหลังปล่อย

ฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ “พัฒนากฎหมาย กระบวนการยุติธรรม และส่งเสริมความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ”

การพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ กฎหมายเป็นเครื่องมือกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรม กำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ กำหนดโครงสร้างระบบบริหารและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งหากกฎหมายไม่สามารถพัฒนาและปรับตนเองได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม ประเทศก็ไม่พัฒนาหรือพัฒนาช้ากว่าประเทศในภูมิภาค สำหรับประเทศไทยปัญหาประการหนึ่ง เกิดจากกฎหมายล้าสมัยและการบริหารงาน

ยุติธรรมไม่คล่องตัว ขาดการพัฒนาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ภารกิจสำคัญของหน่วยงาน นอกจากการพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมแล้ว การเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและการปฏิบัติตามกฎหมายจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง และที่สำคัญหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะต้องบูรณาการในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมอย่างเป็นเอกภาพ

เป้าประสงค์

๑. กฎหมายที่เป็นเครื่องมือในการบริหารงานยุติธรรมของกระทรวงยุติธรรมมีประสิทธิภาพ
๒. ระบบการบริหารงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและ
เป็นไปตามมาตรฐานสากล
๓. บูรณาการความร่วมมือเพื่อการพัฒนางานยุติธรรมทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์

๑. ปรับปรุง แก้ไข เสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
๒. ศึกษา วิจัย และรวบรวมองค์ความรู้เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาระบบการบริหารงานยุติธรรม
๓. บูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละความสำเร็จของการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนากฎหมาย
๒. ร้อยละความสำเร็จของจำนวนผลงานวิจัยที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบงานยุติธรรม
๓. ร้อยละความสำเร็จในการบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมในกระบวนการยุติธรรม

แผนงาน

๑. แผนงานการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายที่ล้ำสมัยของกระทรวงยุติธรรม
๒. แผนงานการศึกษา วิจัย เพื่อพัฒนาเสนอกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย
๓. แผนงานการบูรณาการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือพัฒนางานยุติธรรมในประเทศและ
ต่างประเทศ
๔. แผนงานพัฒนาความร่วมมือกับพันธมิตรและเครือข่ายเพื่อการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษทั้งใน
และต่างประเทศ

โครงการ/กิจกรรม

๑. แผนงานการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขกฎหมายที่ล้ำสมัยของกระทรวงยุติธรรม
 - ๑.๑ ทบทวนกฎหมายที่ล้ำสมัย และไม่เป็นธรรม
 - ๑.๒ แก้ไข พระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ และยกร่างพระราชบัญญัติ การแก้ไขฟื้นฟูเด็กและ
เยาวชนที่กระทำผิด
 - ๑.๓ ยกร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ.
 - ๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ.
 - ๑.๕ แก้ไขพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๖ จัดทำประมวล พระราชบัญญัติยาเสพติด โดยการทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งหมด

๑.๗ ร่างพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๘ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรา ๑๒๔)

๑.๙ แก้ไขร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๗๙ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง

๑.๑๐ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่.....)

๑.๑๑ ร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งภาค ๔ ลักษณะ ๒ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

๑.๑๒ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ (การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)

๑.๑๓ ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการจดทะเบียนและการกำหนดคุณสมบัติผู้ทำแผนและผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ พ.ศ. ...

๑.๑๔ ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขายทอดตลาด พ.ศ.

๑.๑๕ ร่างระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดี (ฉบับที่ ..) และร่างระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สิน (ฉบับที่ ..)

๑.๑๖ แก้ไขพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๑๗ ยกร่างพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ฉบับใหม่

๑.๑๘ เสนอแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๑๙ ยกร่างพระราชบัญญัติบังคับคดี

๑.๒๐ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในชุมชน พ.ศ.

๑.๒๑ ปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย กฎกระทรวงและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบังคับคดีให้มีความทันสมัย เป็นสากล สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๑.๒๒ โครงการยกระดับการบังคับคดีแห่งให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๑.๒๓ โครงการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับกฎหมายแม่แบบว่าด้วยล้มละลายทั่วไปและล้มละลายข้ามชาติ

ฯ

๒. แผนงานการศึกษา วิจัย เพื่อพัฒนาเสนาอกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย

๒.๑ โครงการศึกษา วิจัย และพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

๒.๒ โครงการพัฒนาระบบกฎหมายเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๓ โครงการพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมเพื่อส่งเสริมการรวมตัวของประชาคมอาเซียน

๒.๔ โครงการเตรียมความพร้อมด้านกระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน

๒.๕ ศึกษา วิจัย เพื่อพัฒนาเสนาอกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย

๒.๖ เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๗ เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๘ เสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.

๒.๙ เสนอร่างระเบียบสำนักงาน ปปง. ว่าด้วยการคุ้มครองและช่วยเหลือผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.

๒.๑๐ ร่างพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ.

๒.๑๑ ยกร่างพระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ.

๒.๑๒ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการทนายสาวสูญโดยถูกบังคับ พ.ศ.

๒.๑๓ เสนอพระราชบัญญัติกองทุนยุติธรรม พ.ศ.

๒.๑๔ ร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... มาตรา ๓๐๙

จัตวา

ฯ

๓. แผนงานการบูรณาการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือพัฒนางานยุติธรรมในประเทศและต่างประเทศ

๓.๑ ประสานความร่วมมือในกลุ่มประเทศสามเหลี่ยมทองคำโดยความร่วมมือในโครงการแม่น้ำโขงปลอดภัย ๔ ประเทศ ประกอบด้วย ไทย จีน พม่า ลาว โดยควบคุมแหล่งผลิต ผู้ค้าสารตั้งต้น

๓.๒ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างประเทศเพื่อการจัดทำแนวทางปฏิบัติที่ดี เช่น การประชุมสภาเจ้าพนักงานบังคับคดีระหว่างประเทศ และการจัดประชุมอาเซียน

๓.๓ โครงการว่าด้วยการบังคับคดีกับประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้) เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

๓.๔ โครงการประชุมองค์การเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านล้มละลายระหว่างประเทศ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา (International Association of Insolvency Regulators – IAIR)

๓.๕ โครงการประชุมใหญ่สามัญประจำปี UIHJ สภาเจ้าพนักงานบังคับคดีระหว่างประเทศ ณ สาธารณรัฐฝรั่งเศส

๓.๖ โครงการการประชุมคณะทำงาน ๑ ของคณะกรรมการกฤษฎีกาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดกลางและขนาดย่อย) ประเทศออสเตรเลียและประเทศสหรัฐอเมริกา

๓.๗ โครงการการประชุมคณะทำงาน ๕ ว่าด้วยกฎหมายล้มละลายของคณะกรรมการกฤษฎีกาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (กฎหมายล้มละลาย) ประเทศออสเตรเลียและประเทศสหรัฐอเมริกา

๓.๘ โครงการประชุมใหญ่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ประกอบวิชาชีพล้มละลายและฟื้นฟูกิจการ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา (INSOL-International Association of Restructuring Insolvency & Bankruptcy Professionals)

๓.๙ โครงการประชุมเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ (Ease of doing Business) ด้านการบังคับให้เป็นไปตามข้อตกลง (Enforcing Contract) และด้านการแก้ปัญหาการล้มละลาย (Resolving Insolvency) ของธนาคารโลก

๓.๑๐ โครงการเตรียมความพร้อมเป็นเจ้าภาพการประชุมสภา เจ้าหน้าที่งานบังคับคดีระหว่างประเทศ (UIHJ) ในปี ๒๐๑๘

๓.๑๑ บูรณาการความร่วมมือกับกรมที่ดินและกรมป่าไม้ในการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์

๓.๑๒ จัดทำบันทึกความร่วมมือ (MOU) กับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓.๑๓ โครงการเสริมสร้างศักยภาพธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๓.๑๔ โครงการเชื่อมโยงข้อมูลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศาล สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรมพัฒนาธุรกิจการค้า เป็นต้น

๓.๑๕ โครงการพัฒนาเครือข่ายและกลไกความร่วมมือ

๓.๑๖ โครงการพัฒนาความร่วมมือในการบังคับใช้กฎหมายและการข่าวในกลุ่มประเทศอาเซียน

๓.๑๗ โครงการประชุมวิชาการระดับชาติว่าด้วยงานยุติธรรม (symposium)

๓.๑๘ โครงการประชุมเครือข่ายนิติวิทยาศาสตร์อาเซียน (AFSN)

๓.๑๙ โครงการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการกับเครือข่ายองค์กรที่ให้บริการด้านนิติเวชศาสตร์ ในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

๓.๒๐ โครงการ ASEAN Human Rights Forum

๓.๒๑ โครงการประชุมแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และกำหนดมาตรการ แนวทางการประสานความร่วมมือกับประเทศในกลุ่ม Asean Economic Community หรือ AEC

๓.๒๒ โครงการประชุมหารือกับประเทศสมาชิกเพื่อการเป็นศูนย์กลางด้านการบังคับคดีในอาเซียน

๓.๒๓ งานส่งเสริมการอนุมัติข้อกำหนดกรุงเทพ (Bangkok Rule)

๓.๒๔ โครงการพัฒนาระบบการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนหญิงตั้งครรภ์

ฯ

๔. แผนงานพัฒนาความร่วมมือกับพันธมิตรและเครือข่ายเพื่อการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษทั้งในและต่างประเทศ

๔.๑ ประสานความร่วมมือกับ UNODC ในการจัดการปัญหายาเสพติดในสามเหลี่ยมทองคำ และส่งเสริมการประกอบอาชีพในพื้นที่

๔.๒ ประสานความร่วมมือกับ UN และองค์กรระหว่างประเทศในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๔.๓ ประสานความร่วมมือในการสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้น

ฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ “พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล”

ปัจจุบันมีแนวทางการปรับปรุงการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การปรับปรุงแบบระบบราชการไทย โดยเน้นหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ทำให้หน่วยงานได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน หลักธรรมาภิบาลจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการบริหารจัดการที่หลายหน่วยงานได้นำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการ ทั้งในด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ผู้บริหารงานยุติธรรมจึงได้นำหลักบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปสู่ยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กร

เป้าประสงค์

๑. การบริหารจัดการหน่วยงานมีความเหมาะสม สามารถตอบสนองภารกิจได้อย่างครบถ้วน มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๒. บุคลากรได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสูง มีคุณธรรม จริยธรรม และประสิทธิภาพในการบริการประชาชน
๓. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกระทรวงยุติธรรมได้รับการพัฒนา บูรณาการฐานข้อมูล และใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. การสื่อสารองค์กรสู่สาธารณะมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาระบบยุทธศาสตร์ ปรับปรุงโครงสร้างองค์กร และระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาการตรวจสอบการปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามมาตรฐาน
๓. พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคล และพัฒนาบุคลากรให้มีความเหมาะสมตามระบบสมรรถนะ
๔. พัฒนาและบูรณาการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีความเหมาะสมและทันสมัย
๕. พัฒนาระบบการสื่อสารให้สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของการพัฒนาระบบบริหารจัดการกระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ร้อยละของบุคลากรได้รับการฝึกอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน
๓. ร้อยละของการพัฒนาและใช้งานระบบสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กร

แผนงาน

๑. แผนงานการพัฒนาระบบราชการกระทรวงยุติธรรม
๒. แผนงานพัฒนาการตรวจสอบการปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามมาตรฐาน
๓. แผนงานพัฒนาบุคลากรกระทรวงยุติธรรมในการให้บริการงานยุติธรรม
๔. แผนงานการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระทรวงยุติธรรม
๕. แผนงานพัฒนาระบบการสื่อสารให้เข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง

โครงการ/กิจกรรม

๑. แผนงานการพัฒนากระบวนการกระทรวงยุติธรรม

- ๑.๑ โครงการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างองค์กรภายในหน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม
- ๑.๒ โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินการตามกรอบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ๑.๓ โครงการพัฒนาเทคนิคเพื่อการบริหารองค์กรสมรรถนะสูง
- ๑.๔ โครงการสร้างนวัตกรรมการพัฒนากระบวนการ
- ๑.๕ โครงการพัฒนาระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์
- ๑.๖ โครงการพัฒนาระบบและรูปแบบการจัดทำมาตรฐานกระบวนการปฏิบัติต่อผู้กระทำ

ผิดในชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่อาเซียน

ฯ

๒. แผนงานพัฒนาการตรวจสอบการปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามมาตรฐาน

- ๒.๑ โครงการพัฒนารอบติดตามการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
- ๒.๒ โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการติดตามตัวชี้วัดการพัฒนากระบวนการ
- ๒.๓ โครงการพัฒนาการบริหารราชการกระทรวงยุติธรรม

ฯ

๓. แผนงานพัฒนาบุคลากรกระทรวงยุติธรรมในการให้บริการงานยุติธรรม

- ๓.๑ โครงการฝึกอบรม เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
 - ๓.๑.๑ หลักสูตรนักทนายทวิทยา
 - ๓.๑.๒ หลักสูตรพนักงานคุมประพฤติ
 - ๓.๑.๓ อบรมพนักงานสืบสวนสอบสวน/เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ/พนักงานสอบสวน
 - ๓.๑.๔ หลักสูตร พัฒนาทักษะพนักงาน เจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองพยาน
 - ๓.๑.๕ การเสริมสร้างศักยภาพหัวหน้าฝ่าย/งานบริหารงานทั่วไป
 - ๓.๑.๖ หลักสูตร “พนักงานพินิจมืออาชีพ”
 - ๓.๑.๗ พัฒนาศักยภาพผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ไกล่เกลี่ย
 - ๓.๑.๘ การจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

ในด้านการบริหารจัดการ การบังคับคดี การเงินการคลัง การพัสดุ และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- ๓.๑.๙ ยกย่องจรรยาบรรณวิชาชีพเจ้าพนักงานบังคับคดีและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

๓.๒ โครงการจัดทำเส้นทางการพัฒนา (Development Road Map) ด้านการบริหารงานยุติธรรม และการปฏิบัติงานในหน้าที่

- ๓.๓ โครงการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าของบุคลากร (Career Path)
- ๓.๔ โครงการกระจายโอกาสการพัฒนาบุคลากร
- ๓.๕ โครงการพัฒนาเครือข่ายด้านทรัพยากรบุคคล
- ๓.๖ โครงการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้
- ๓.๗ โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการสื่อสาร และประชาสัมพันธ์

ฯ

๔. แผนงานการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกระทรวงยุติธรรม

๔.๑ โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสำหรับพัฒนาระบบบริหาร

๔.๒ โครงการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

๔.๓ โครงการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม

๔.๔ โครงการจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรม

๔.๕ จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติงานสำรองกลางของกระทรวงยุติธรรม (Disaster Recovery Site: DR Site)

๔.๖ โครงการจัดตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์กระทรวงยุติธรรมแห่งใหม่

๔.๗ โครงการพัฒนาศูนย์กลางบริการอิเล็กทรอนิกส์ของกระทรวงยุติธรรม

๔.๘ โครงการจัดทำระบบบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ กระทรวงยุติธรรม (Information Security Management System: ISMS)

ฯ

๕. แผนงานพัฒนาระบบการสื่อสารให้เข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และทั่วถึง

๕.๑ โครงการผลิตสื่อและเผยแพร่งานประชาสัมพันธ์งานยุติธรรมตามนโยบายที่สำคัญสู่สาธารณะ

๕.๒ โครงการสื่อสารภายในองค์กร

๕.๓ โครงการสร้างเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ผ่าน Social Media และระหว่างองค์กร

ฯ

แนวทางการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมสู่การปฏิบัติ

๑. การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมสู่การปฏิบัติภายใต้กลไกระดับต่างๆ

๑.๑ ระดับนโยบาย

๑) คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน มีหน้าที่จัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเสนอแนะ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารงานยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี

๒) กระทรวงยุติธรรมได้กำหนดนโยบายเร่งด่วน โดย พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้มอบนโยบายแก่ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยมีนโยบายเร่งด่วน ๖ ด้าน ดังนี้

- นโยบายด้านการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
- นโยบายด้านการพัฒนาพฤตินิสัย แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและการป้องกันการกระทำผิด
- นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- นโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมพิเศษ
- นโยบายด้านการพัฒนากฎหมาย

๑.๒ ระดับปฏิบัติทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่เป้าหมาย

คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทกระทรวงยุติธรรม โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นที่ปรึกษา มีปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน มีหน้าที่กำหนดนโยบายทิศทางและกรอบแนวทางการพัฒนากระทรวงยุติธรรมในการจัดทำแผนแม่บทกระทรวงยุติธรรม รวมทั้งควบคุม กำกับ ติดตามและเสนอแนะการดำเนินงานในการจัดทำแผนแม่บทให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

๒. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมให้สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของแผน ดังนี้

๒.๑ มีกลไกการนำแผนยุทธศาสตร์ฯ ไปปฏิบัติและระบบการประเมินผล ทั้งในระดับนโยบายและอำนาจการปฏิบัติ เพื่อติดตาม ประสานงาน ประเมินผลการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมที่ต่อเนื่องและสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จ

๒.๒ มีการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาลอย่างชัดเจน เพื่อจะได้มีการผลักดันงบประมาณในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม เพื่อจะได้มีการผลักดันงบประมาณในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม

๒.๓ มีการสร้างความสมดุลและความสอดคล้องทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม โดยการมีตัวชี้วัดที่จะเป็นตัวประเมินผลหรือตัดสินร่วมกัน ด้วยการตระหนักถึงความเป้าหมายและผลสำเร็จของกิจกรรม

๒.๔ มีการศึกษาวิจัยทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ในมิติด้านการบริหารงานยุติธรรม โดยมีหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการศึกษาวิจัยและสร้างองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมไปสู่การปฏิบัติในทุกกระดับ ทั้งนโยบายและการปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อให้มีงบประมาณดำเนินงานเป็นของตนเองและสามารถบริหารจัดการได้อย่างคล่องตัว

๒.๕ มีส่วนร่วมจากหน่วยงานในสังกัด กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรมสำเร็จลุล่วง ส่วนหนึ่งเกิดจากผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงฯ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนฯ จึงทำให้กระบวนการเป็นไปด้วยความราบรื่น โดยผู้บริหารหลายท่านใช้วิธีการให้แนวทางในการปฏิบัติ ทิศทางในการดำเนินงาน และเป้าหมายที่ต้องการ ในขณะที่ระหว่งการระดมสมองเพื่อการจัดทำแผนฯ ผู้บริหารของกระทรวงฯ เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมจัดทำแผนฯ ได้มีอิสระอย่างเต็มที่ในการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอเชิงยุทธศาสตร์ นอกจากนี้ในขั้นตอนตั้งแต่การจัดทำวิสัยทัศน์ และ SWOT Analysis พร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์ ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและหาทางออกในประเด็นปัญหาต่างๆ ดังนั้น ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้กระบวนการจัดทำแผนฯ ดำเนินไปได้อย่างสัมฤทธิ์คือ การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับต้น และเจ้าหน้าที่ในระดับกรม

บรรณานุกรม

- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม. แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑). (ม.ป.ท.).
- ราชกิจจานุเบกษา. ๒๕๕๖. พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- ราชกิจจานุเบกษา. ๒๕๕๗. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗. สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.(ม.ป.ป.) แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑. (ม.ป.ท.).
- สำนักงานคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. ๒๕๕๗. ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐). (ม.ป.ท.).
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (ม.ป.ป.). แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒. (ม.ป.ท.).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙). (๒๕๕๔). กรุงเทพฯ.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. ๒๕๕๗. คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.